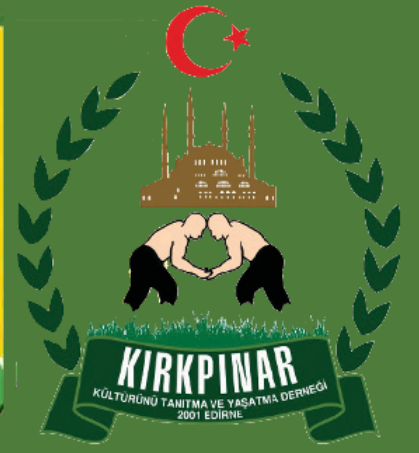

DESTAN-I

* Ocak
* 2015
* Sayı-19

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

Fatih Atlı

Kadir Ergin

www.hakeminsaat.com.tr

Yonca Kent Sitesi

ÇANAKKALE/KEPEZ

KÖŞEM Evleri / ÇAN

ÖZEN Evleri /
ÇANAKKALE/Barbaros

ÇELİK Evleri / ÇAN

HAKEM İNŞAAT

Hakem
Mimarlık Mühendislik

HAKEM MADENCİLİK

HAKEM İNŞAAT Çan Ofis

Telefon : 0286 416 2234 - Faks : 0286 416 3888
Satış: 0546 968 82 39
E-posta : info@hakeminsaat.com.tr
Adres : Akalın İş Merkezi Kat. 1 Çan / Çanakkale

HAKEM İNŞAAT Çanakkale Ofis

Tel: 0286 213 26 26 - 0546 968 82 80
Adres: İnönü Cd. No:147/A
(Öğretmen Lisesi Karşısı - Gürel Optik Üzeri)

YAĞLI GÜREŞLERDE BOYLARA GÖRE OKUNAN DUA VE MANİLER

Boy sözcüğü, bir şeyi ayrı ayrı fakat eşit olarak bölmek ve sıralamak demektir.

Yağlı güreşte de bu anlamda kullanılmaktadır....

Güreşte BOY, insan vücuduna göre dört bölüme ayrılarak fakat aşağıdan yukarı doğru; Ön-Ayak, Ayak, Orta ve Baş olarak değerlendirilir...

Ayrıca, OĞUZ Türklerinin 24 boy oldukları, Türkmen Aşiretlerini altı oğuldan her birine 4'er boy vererek bölmesi, Orta Asya'nın eski bir geleneği olarak bilinmektedir...

AYAK'ta önce yapılan ve güreşen küçüklerle Teşvik (TOZ – KOPARAN) denir.

Bu boylarda okunan dua ve maniler şöyledir :

ÖZENDİRME (Teşvik) GÜREŞLERİNDE OKUNAN DUA :

Bazı insanlar olur yavaş, bazıları olur tetik
Gördüğünüz pehlivanların güreşecekleri boy teşvik.
Pehlivaan ! hoş geldiniz sefa geldiniz
Pirler meydanına.
Şeref verdiniz Tarihi Kırkpınar'ın yeşil çimenli sahasına.
Hani Ali, hani Veli, pirimiz üstadımız
Hazret-i Hamza'dır belli. Allah Allah İllallah,
Hep beraber diyelim pehlivanlara Maşallah.

DESTE BÜYÜK DUASI

Dinleyin ağalar sözümü
Pehlivanlar batmanla yerüzümü.
El paçada diz yerde
Güreşelim düz yerde
Pehlivan elini tersten kapar
Kendini iyi kollamazsan,
Evini başına yıkar.
Allah Allah İllallah... Pehlivanlara
Hep beraber diyelim Maşallah...

KÜÇÜK ORTA DUASI

Her pehlivan gelmez bir tartıya,
Gördüğünüz pehlivanlar
güreşecek
Küçük Ortaya.
Pehlivaan.... Pehlivaan...
Karşiki dağın çiçeklerinden
Aldın rengini araya araya,
Şimdi buldun dengini.
Çapraz gireyim deme
Yan baş atar,
Sarma, künde yapayım deme,
Kılıç yapar.
Tak sarmayı künden at,
Gönder Hazret-i Peygamberimiz
Muhammed Mustafa'ya salavat..

BÜYÜK ORTA DUASI

Her Türk'ün vazifesidir hürmet, tazim
ATA'ya...
Gördüğünüz pehlivanlar , güreşecekler
Büyük Orta'ya.
İstanbul'dan gelir Tatar
İnci alır cevahir satar.
Pehlivan eşini künde alınca
Ahmet Ağa'nın dombayı olsa atar.
Dünyaya geldik ayrı ayrı her birimiz
Pehlivanlar, Hazret-i Hamza'dır üstadımız
pirimiz.
Dünyaya geldik ayrı ayrı anadan
Kimimiz Rumeli'den, kimimiz Anadolu'dan
Güreş yapanlara yardım etsin Hazret-i Yaradan.
Allah Allah İllallah
Genç Türk Aslanlarına alkışlarla diyelim
Maşallah.

BAŞALTI DUASI

Milli Piyangodan bir bilet al, güven bahtına,
Gördüğünüz pehlivanlar güreşecek baş altına.
Pehlivaan, pehlivaan...!
Buna er meydanı derler
Bunda vardır bir hal,
Ödülünüzü soracak olursanız
Belediye başkanından iki uçlu bir şal.
Bunlara pehlivan derler , el ense çeker
Elenseyi bırakır çapraz toplar.
Kendini kurtarabilirsen kurtar.
Kurtaramazsan sırtın yeri tutar.
Pehlivan , hasmın galip gelir
Sen de Cenab-ı Hakka yalvar.
Arabistan'dan getirdim aşı hurmayı
Şahin de küçüktür amma gökten indirir turnayı.
Korkma pehlivan meydan senindir,
Allah Allah İllallah, Hep beraber pehlivanlara
diyelim Maşallah.
Hay de, Allah hepinize derman versin...

BAŞ GÜREŞLERİ DUASI

Dikkat dikkat!
Hepiniz geldiniz koş koş
Gördüğünüz pehlivanlar güreşecek
baş.
(...) çift çıktı meydana ,
Her birisi, biri birinden merdane.
Karşiki dağdan gelir bir kır at
Kanatları kat kat
Gönderelim Hazret-i Peygamberimiz
Muhammed'e salavat.
(...) çift çıktı meydana, her birisi biri
birinden merdane
Biri here , biri kara,
Pirimiz üstadımız Hazreti Hamza
Erdi nura, Avrupa Sarayı yıkıldı oldu
harap
Kaftan Kafa hükmetti parmaksız Koca
Arap.
Ona bile kalmadı bu meydan,

Pehlivanlar, size de kalmaz bu meydan.
Pirimiz üstadımız Hazreti Hamza
Peygamberimiz Hazreti Muhammed
Mustafa.
Allah Allah İllallah,
Türk Aslanlarına alkışlarla diyelim
Maşallah.
Haydi Allah derman versin...

Eski Kırkpınar'da cazgır tarafından söylenen başka bir dua da şöyledir :

Hoş geldiniz , safa geldiniz erler
meydanına
Şeref verdiniz, zümrüt Kırkpınar'a.
Besmele ile,
Kıspetleri çektiniz ince bele,
Okudunuz üflediniz Hazret-i Pir'e.
Söğüt dalından odun olmaz
Moskof kızından kadın olmaz.
Her ananım doğurduğundan pehlivan

olmaz.
Heeey ! hey!
Alta düştüm diye yerinme
Üste çıktım diye sevinme.
Alta düşersen apış, üste çıkarsan sıkı
yapış.
Sev daim vatanını şeref kazan,
Kıspet giyerken dua eder okuyup yazan.
Allah Allah diye çık meydana daima,
Dua et pirine, üstadına.
Kırım'dan gelir Tatar
Tozu dumana katar.
Eğer, hasmın künde alırsa,
Mehmet Ağa'nın mandası olsa atar.
Dünyaya geldik ayrı ayrı her birimiz,
Pehlivanlar ! Hazret-i Hamza'dır
üstadımız pirimiz.
Allah Allah İllallah,
Yiğit pehlivanlara diyelim Maşallah.
Allah derman verir İnşallah, Yâ Allah...

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi

ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri

Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SİNAN BERATLIGİL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

MUHSİN DURUCAN

PROF.DR. İBRAHİM ÖZTEK

ÖMER ALTAY

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

OCAK 2015- SAYI : 19

YIL:2 Yayın türü:

YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82
e-posta:
kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinarderneği.org

Destan-ı Kirkpınar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki görüş
ve düşünceler ise yazarlara
aittir. Yazarlara ücret
ödenmez.

NE GÜZEL BİR GÜNDÜ

BEYAZIT SANSI

1 0 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nde güzel şeylere tanık
olduk...

Ben, okuma-yazmayı öğrendiğimden
bu yana iyi bir gazete okuyumdur.

O günlerden bu yana geçen süreçte
gördüm ki; gazetecilik mesleği, ül-
keye ve millete hizmet etmenin en
önemli yollarından birisidir.

Çünkü; gazeteci habercidir, gazeteci
araştırmacıdır, gazeteci bilgilendiri-
cidir, gazeteci birleştiricidir ve gaze-
teci yol göstericidir...

Gazeteci için haber kutsal yorum
hürdür...

Ben hasbelkader 25'yıldır bu
mesleğin içinde oldum.

Rahmetli Mehmet Karagöz
büyüğümüzle iki dönem cemiyet
yönetiminde de görev yaptım.

O günden bu yana gazetecilerin
birçok etkinliklerinde hazır bulun-
dum.

Ancak 10 Ocak Cumartesi günü kut-
lanan Çalışan Gazeteciler Günü ka-
dar tam katılımlı ve içtenlikle kutla-
nan bir etkinlik görmedim.

Ne güzel bir gündü o...

Sabah ilk önce Genç İş Adamları
Derneği'nin ikramı olan RYS
Hotel'deki kahvaltıda bir araya gel-
dik.

Buradaki kahvaltıda en yaşlı gaze-
teci olarak bana gösterilen ilgi ve
sevgiden duyduğum mutluluğu ifade
etmek isterim.

Öğleden sonra saat 14:00'da Atatürk
Heykeli önünde yine müthiş bir
katılımla Büyük Atamızın karşısında
saygı duruşunda bulunduk, İstiklal
Marşı'mızı söyledik ve çelengimizi

sunduk.

Buradaki törende de bir ilk yaşandı
ve bandosuz bir ortamda ve içtenlikle
İstiklal Marşı'mızı yalın sesle söyle-
dik.

Sağolsunlar Genç Gazeteci
arkadaşlarımız burada da takdim
konuşmasını ve koroyu yönetme onu-
runu bana verdiler.

Ben de bu vesile ile; 1992'yılında
öğretmenlikten emekli olduktan
sonra ilk kez bir koroyu yönetmenin
hazzını ve onurunu yaşadım.

Genç Gazeteci kardeşlerime buradan
sevgi ve başarı dileklerimi iletiyo-
rum.

Çalışan Gazeteciler Günü'nün son
etkinliği Tarihi Ciğerci Bahri Bey'de
yediğimiz toplu tava ciğer ikramıydı.
Sağolsun Tarihi Ciğerci Bahri Bey,
burada da gerçek bir gazeteci dostu
olduğunu bir kez daha açık yürekli-
likle ortaya koydu.

Bu şehrin onca büyük kurum ve
kuruluşları dururken ve de onca
zengin tüccar ve mekân sahibi iş
adamlarımız dururken; gazetecilere
öğlen yemeğini ikram etmek bizim
gariban Tarihi Ciğerci Bahri Bey'e
nasip oldu.

Ve burada bir kez daha gördük ki;
Edirne'de görev yapan hiç eksik-
siz bütün medya çalışanları Tarihi
Ciğerci Bahri Bey'i çok seviyorlar ve
sevgilerini onun ikramına seversen ve
gönülden katılarak gösteriyorlar.

10 Ocak Çalışan Gazeteciler
Günü'nde basın yolu ve telefon zinc-
iriyle kutlama mesajı gönderen ve
bizi hatırlayan herkese gönül dolusu
sevgiler ve saygılar...

HOŞ GELİŞLER OLA 2015

SEMAHAT
UZGÖR

Ülkü olan yere baş koyan yıllar,
Gamalı gözlerime yaş koyan yıllar,
Ey yaşıma üstüne yaş koyan yıllar,
Nere kaçarsınız benden habersiz?

Vahapzade

Vahapzade yıllara sitem ededursun biz sevinç ve mutlulukla karşılayalım yeni yılı. Karşılayalım ki umutlarımızı gerçekleştirecek günlere gebe olsun. Noel baba torbasında bizim dileklerimizi taşıyın, armağanlarını bacadan içeriye göndersin.

İnsanların iyilik/güzellik için yarattığı belki de en anlamlı mitolojik kahraman; Noel Baba... Aslında bize de yabancı değil; farklı dillerde Saint Nicolas, Santa Claus, vb. isimlerle anılan, bizim ise Noel Baba adını verdiğimiz mitolojik kahramanın esin kaynağı Aziz Nikola'nın mezarı Antalya, Demre'de. Mezarın bulunduğu antik bina kiliseye dönüştürülmüş ve Hz. İsa'nın doğum günü kabul edilen her **25 Aralık**'ta yani Noel (Christmas) döneminde Hristiyanlar tarafından ziyaret ediliyor. **31 Aralık** gecesi Hz. İsa'nın doğum gününü kutlamayacağız. Hristiyan kardeşlerimiz İsa peygamberin **25 Aralık** gecesi dünyaya geldiğine inanıyor. Pek çok Batı ülkesinde bu tarihler arası okullar tatil olduğu için bizde bu iki tarih birbiriyle karıştırılır.

Noel Baba ailelerin çocuklarına anlattığı bir masaldan daha fazlasıdır.

Mitolojik olduğu kadar, kültürel ve kolektif bir kişiliktir. Her ülkenin bir Noel Babası vardır:

Norveç'te; Nisse adında bir cücedir.

Almanya'da kanatlıdır ve altın bir taç taşır. Adı, Christkind'dir.

Hollanda'da Saint Nicolas'ın yanında Fouettard Baba vardır.

Başka isimlerle, değişik ülkelerde ve farklı kültürlerde bulunsa da rolü aynıdır. Çocukları ziyaret eder, onlara küçük hediyeler ve şekerler dağıtırlar. Hiçbir karşılık beklemeden tüm arzuları, istekleri gerçekleştirmek için oradadır. İnsanlar arasında yardımlaşma ve dayanışma ruhunu canlandırmaya uğraşır.

Bazıları bu geleneğe inanmaz, hatta dışlayabilir. Ben çocukları sevin-dirmenin yanlış bir yanı olmadığını düşündüğüm için efsanenin kültürümüzün bir parçası olmasında bir sakınca görmüyorum.

Bir yıl daha avuçlarımızdan kayıp gidiyor, başka bir bakış açısıyla umutla yüklü yeni bir yıl daha kapıda. Sahip olduğunuz her anı değerlendirin. Çocukların sevgilisi, hediyeleşme ve umudun kaynağı Noel Baba, bize de uğramayı unutma.

KAYBOLAN DEĞERLERİMİZ

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

" O iyi insanlar, / O güzel atlara binip çekip gittiler. / Demirin tuncuna, / İnsanın piçine Kaldık."

YAŞAR KEMAL

Demirciler Çarşısı Cinayeti

Değerlerini yitiren insanlar,

Değersiz konuma düşerler.

Değerbilirlik,

Bireyin en yüce davranışıdır.

Geçmiş güzeldi! Yaşamın tadı tuzu vardı. O güzel günleri çok özlenir oldu. Yaşadığımız dostlukları, tavada iki yumurta kırıp şen kahkahalarla paylaştığımız günleri, mumla ve yana yakına arıyoruz.

Yürekllerimizde sevgi yeşertmek, saygılı ve kıymet bilir olmak, vefalı olmak, değerbilirlik, verilen sözleri yerine getirmek, en önemlisi yalandan uzak olmak dünün başlıca değerleriydi. Dahası tüm dostlar, anlamlı dostluk yaşarlardı. Dostlarla beraber yola çıkılır, birlikte dönülürdü. Şimdilerde üzücü bir ortamdayız. Güzelim değerleri hızla yitiriyoruz. Çevremizde bir elin parmakları ka-

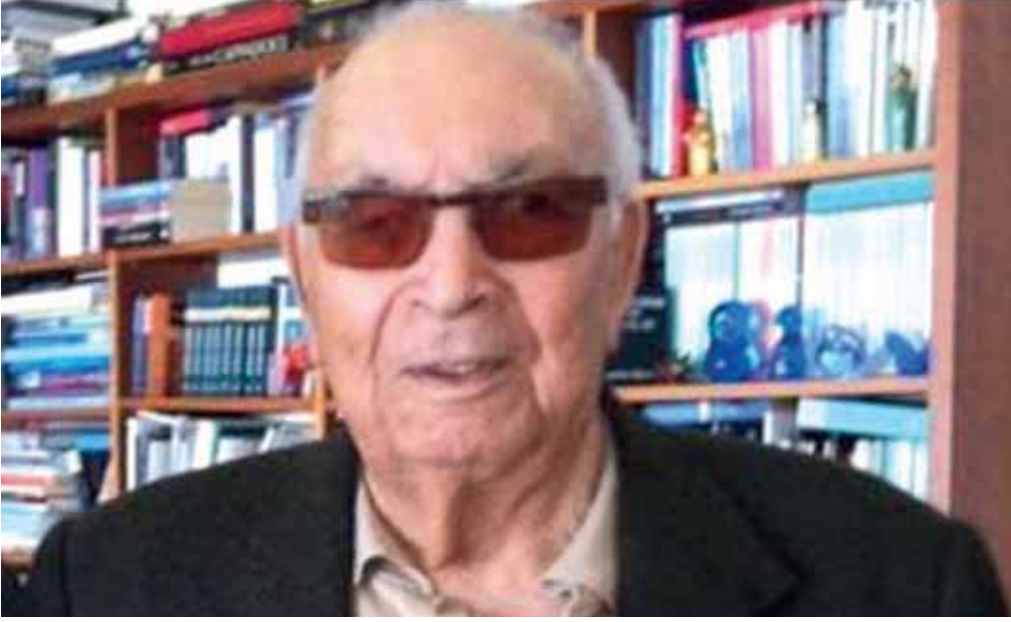
dar az sayıda gerçek dost kaldı. Koskoca metropollerde yapayalnız yoruluyoruz, kırılıyoruz, üzülmüyoruz.

Verilen sözler tutulmuyor. Bir aldatmaca içinde yok olup gidiyoruz. Yalan, dolan çıkar ilişkileri içinde kendi kendimizi yok ediyoruz. Bayağı nedenlerle içimizdeki o güzelim duygularımızı yitiriyoruz.

Zamanın çarkı içinde ezile ezile, üzüle üzüle gaddarlaşıyoruz. Yaşayamadığımız en önemli duygumuzu kaybediyoruz. Ne mi o duygu? Güven duygusu... Hiç kimsenin kimsese güveni kalmadığı, insanların birbirini kolayca ötelediği, kesimlerin mafyalastığı bir dünyada yaşama çabası içindeyiz..

Dostların zor bulunduğunu ya da dostlukların zor kurulduğunu nedense bir türlü öğrenemedik. Öğrenemeyeceğiz de bu gidişle.

Usta romancımız Yaşar Kemal'in değerlendirmesiyle: "Bir zamanlar bu şehirde konuksever, sıcak yürekli, dost canlısı iyi insanlar; ceren gibi, kırmızı mercan gözlü, uzun boyunlu, kalem kulaklı, suna gibi cins atlar vardı. Onlara ne oldu? Yaşlı adamdır ki, azıcık doğruldu, ak sakalı kirli, titredi, yüzü eski bir ışıkla parıldı, derin bir aaah! dedi, ciğeri söken aaaah! Duvara sırtını iyice verdi. Neden sonra gözlerini açtı: " O iyi insanlar," dedi, " O güzel atlara bindiler, çekip gittiler."

“Güzel insanlar güzel atlara binip gittiler

Onlar beddua etmezlerdi, af dilerlerdi diğerleri için...
Saldırmazlardı, dua ederlerdi...
Onlar babaydı, anneydi, evlat idiler, komşu,
Öğretmen, dost, sırdaş, yardımcı...
Efendi olmadılar, efendim demediler...
El etek öpmediler, hor-hakir görmediler..
Ürettiler...
Dağıttılar..
Öğrettiler..
Çoğalttılar..
Çok düşünüp çok hissettiler..
Az uyuyup az konuştular...
Çekmediler, çekiştirmediler..
Yaşamadılar, yaşattılar..
Eğilmediler, bükülmediler...
Ezildiler, üzüldüler..
Hüznü onlar keşfetti, dostu onlar
destanlaştırdı...
Temizdiler, saftılar...
Alptiler, erendiler..
Yar idiler, yaren idiler...
Can idiler, canan idiler..
Gizemdiler, sır idiler..
Sırrın keşfinde can'ı arayanlardı onlar..
Gönül eriydiler..
Gönül dostlarıydılar..

Yalan nedir bilmezlerdi..
Tembellik bilmezlerdi..
Güneş doğmadı üzerlerine hiç...
Güneş batarken uyanıktılar hep...
Sabır doluydular..
Şükürlüydüler..
Dualıydı ağızları hep..
Tertemizdi kalpleri..
Tertemizdi evleri..
Tertemizdi üzerleri...

....
Onlar bir gün..Güzel atlara binip uçmağa
vardılar...
O gün bu gündür atla it karıştı birbirine..
Akla kara...
Çağdaşla gerici...
Aydınla karanlık...
Derinle sığ..
Domuz ve kurt...
...
Onlar bir gün geri dönecekler..
Son akşam vaktinden önce, son kez gitmek
üzere..
Tarihin yazdığı olarak ama,
Tarihi yazmak için bu kez...
Duyuyor musunuz?
Sesini atların..."

SPORCU DEĞİL SEYİRCİYİZ

Türkiye’de

nüfusumuza göre spor yapanlar çok az.

Gençler, enerjilerini, Kaf dağının tepesindeki güzellikleri kurtarmak için yönlendirilmez, onlara bunun için uygun imkanlar sağlanmazsa işte bu zaman korkmalı. Enerjilerini ebedi güzellikler için kullanmak yerine şeytanın emrinde olurlar, şeytanı kendilerine ilah olarak kabul ederler.

HALİL DELİCE

Devlet Planlama Teşkilatı’nın (DPT) Kalkınma Planı’nda, beden eğitimi ve spor ile ilgili oluşturulan Özel İhtisas Komisyonu’nun raporunda, Türk insanının spor yapmayı değil, izlemeyi sevdiği, hatta sporu da değil yalnızca futbolu izlemeyi sevdiği, Türkiye’nin, Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırma sonucunda, nüfusuna oranla en az spor yapılan ülke olduğu belirtildi. Avrupa ülkelerinin genel nüfuslarına göre, spor yapanların oranı, en düşük yüzde 25 olduğu yazılan raporda, Türkiye’de bu oranının yüzde 5’lerle ifade edildiği kaydedildi.

10 milyon nüfusu olan Portekiz’de 2 milyon, 5 milyon nüfuslu Danimarka’da yaklaşık 2 milyon, 55

milyon nüfusa sahip Fransa’da 13 milyon, 80 milyon nüfuslu Almanya’da 24 milyon ve 57 milyon nüfuslu İtalya’da 14 milyon insanın spor yaptığına işaret edilen raporda, Türkiye’nin 76 milyon nüfusunun olmasına rağmen aktif spor yapan insan sayısının 6 milyon olduğu ifade edildi. Yani binde altı. Danimarka’da yüzde elli, bizde ise yüzde 5. Son on yılda yapılan büyük atılıma rağmen.

Raporda, Türkiye’de, halen Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü’ne bağlı 36 federasyon bünyesinde aktif spor yapan 4 milyon, profesyonel olarak futbol oynayan 5400 ve amatör futbol lisansına sahip 400 bin 995 sporcu bulunduğu açıklandı.

Bu haberi okuduğumda, Türkiye’nin

bu acı gerçeği karşısında çarpıldım. Sporu yapmak yerine seyretmeyi tercih ettiğimizden gazeteci olarak az çok haberdardım ancak, meselenin bu boyutlarda olduğunu tahmin etmiyordum.

55 milyon nüfuslu Fransa’da 13 milyon lisanslı sporcu varken, bizde, 76 milyon nüfusa karşılık yalnızca 4 milyon. Bunların da büyük kısmı futbolcu. Gerçi bilim adamları futbolu spor olarak kabul etmiyorlar ama. Biz spor olarak kabul edelim. Ancak buna rağmen oran ne kadar küçük. Birde topçuları çıkarırsak, Türkiye’de hemen hemen lisanslı sporcu kalmayacak.

Hani nerede atletler, güreşçiler, yüzücüler, karateciler, tekvandocular, basketçiler, voleybolcular...

Rapora göre, Türkiye’de spor diye yalnızca futbol biliniyor. Dünyanın en genç nüfusuna sahip olmakla övünüyoruz, “Eğitim çağında 20 milyon gencimiz var” diye dostu düşmana ilan ediyoruz.

Bu gençler ne yapar, neyle meşgul olurlar? Rapordan anladığımıza göre spor yapmıyorlar. Öyleyse ne yapıyorlar, neyle meşgul oluyorlar, kahve köşelerinde veya bilmem hangi köşelerde vakit ve gençliklerini, boş, zararlı şeylerle mi öldürüyorlar.

Acaba, bu gençlerin neyle, nerede vakit geçirdiklerini merak eden, araştıran var mı?

Gençler, spor yapmak istediklerinde nerede spor yapacaklar? Spor tesisleri nerede? Hangi aşılmaz dağın ardında? Büyük şehirlerimizde, kişi başına düşen yeşil alan nedir? Herkesin rahatlıkla, ücretsiz veya çok az bir ücretle spor yapabileceği spor tesisi kaç tanedir?

Bu gençler, şeytani enerji denen gençlik enerjisini nerede, nasıl harcayacaklar? Gençler, enerjilerini, Kaf dağının tepesindeki güzellikleri kurtarmak için yönlendirilmez, onlara bunun için uygun imkanlar sağlanmazsa işte bu zaman korkmalı. Enerjilerini ebedi güzellikler için kullanmak yerine şeytanın emrinde olurlar, şeytani kendilerine ilah olarak kabul ederler.

Bize ecdadımızdan yadigar, Ahilik içinde yeşermiş, gençleri eğlendirerek, güzele, faydalıya yönlendiren, onların gençlik enerjisini ebedi güzellikler yolunda harcamasını sağlayan Fütüvvet (gençlik, delikanlılık, cömertlik, yiğitlik) teşkilatları vardı. Bunlar, hiç merak edilmez mi?

Yukardaki rakamlar, gençlerimizin karşı karşıya bulunduğu tehlikeyi bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyor.

Ama nerede bunun sızısını yüreğinde hissedecek yetkililer, nerede bunun kavgasını yapacak, sancısını hissedecek medya?

Yukardaki rapor, değil spor sayfalarının, birinci sayfaların manşeti olacak bir haberd.

Haberin ajanstan geldiğinin ertesi günü gazeteler baktım. Yüksek trajlı gazeteler, yalnızca çarşaf çarşaf, sayfa sayfa dört büyük futbol kulüplerine ait futbol haberleriyle doluydu. Anadolu Ajansı vasıtasıyla bütün gazetelere ulaşan rapordan tek bir satırla olsun dahi bahsedilmemişti.

Bahsetmezler tabi. Bu rapor, Arda’nın ayak kabısından, Sergen’in kaçamaklarından, Burak’ın golcülüğü tartışmasından, bilmem kimin maç başına aldığı dolarlardan çok mu daha mühim?

Biz, sporda, ekonomide, kültürde, sanatta ve demokraside hep seyretmeye mahkum muyuz? Ne zaman seyirciliği bırakıp sporcu olacağız?

SİNAN BERATLIĞİL

Kırkpınar'ın olmazsa olmazlarından

CAZGIR PELE MEHMET

Kırkpınar'ın başcazgırı Pele Mehmet ile Antalya'nın Kemer ilçesinde gerçekleştirilen yağlı güreş seminerinde, cazgırlık ve yağlı güreş üzerine konuştuk. Dört gün süren seminerde hakemler, cazgırlar, baş ve başaltı pehlivanların sorunları masaya yatırıldı.

Sinan Beratlıgil: Sizi biraz tanıyabilir miyiz?

Cazgır Pele: 1946 İznik Derbent doğumluyum. Orta tahsilimi İznik'te tamamladım. O zaman İznik'te lise yoktu. Benim ailem pehlivan sülalesi, taa Selanik'ten beri bir pehlivan sevgisi vardır bizim evde... Büyükbabam da eski Karabiber Ali derlerdi. Her ne kadar basına yansımaya da çok iyi pehlivan olduğunu söylerlerdi Selanik'te. İşte o zamanlardan beri ailece güreşe tutkunluğumuz, ağabeylerim de güreş yaptıklarından bize bu karasevdayı aşıladılar. O gün bugündür cazgır olarak güreşin içindeyiz. Bu zamana kadar Şükrü Kayabaş ağabeyimle

birlikte sürdürüyoruz uzun yıllardır, artık şurada belki 4-5 sene sonra da Allah Kerim tabii ki bilemeyiz ama bırakmayı düşünüyorum.

S.B: Bildiğimiz kadarıyla çocuklarınız da cazgırlık yapıyor onlar için neler söylemek istersin?

C.P: :Evet iki oğlum var, Bülent ve Levent... Levent güreş yapmıştır yağlı ve minder güreşin içinden gelmiştir. Hani o palabıyıklı cazgır olan oğlum... Bu arada torunum Batuhan hem güreşiyor hem cazgırlık yapıyor. Bir diğer torunum Mehmet sadece güreşiyor o da iyi pehlivan olmak için uğraşıyor ama şu anda Bülent ve Levent piyasada aranan cazgırlardır.

S.B: Bir cazgır olarak senin gözünden yağlı güreşi nasıl buluyorsun?

C.P: Yağlı güreş şu son 20 yılda çok büyük atılım yaptı. Şimdi artık yağlı güreşe bizim elit kişilerin de ilgisini bekliyorum. Çok ünlü işadamlarımız var onların da yağlı güreşlere katkılarını bekliyorum. 1980'de Mehmet Güçlü'nün başpehlivan olmasından sonra 1982-1983-1984'te Hüseyin Çokal, arkadan Magirus (İbrahim Gümüş) geldi. Daha sonra Recep Gürbüz ve Ahmet Taşçı ve diğer genç pehlivanlarımız yağlı güreşi çok sevdirdi. Şu anda çok fazla seyircisi oldu. Eskiden derlerdi ya işte, yaşlılar geliyor hep diye fakat şimdi bakıyorum da hele bayanların ilgisi çok fazla... 10 yaşımdan 15-20 yaşına kadar genç seyircilerle doluyor er meydanları. Bu da beni çok mutlu ediyor. Yağlı güreş bana göre doğru yolda Sinancığım. Niye doğru yolda çünkü pehlivanlar ellerinden gelen hünerlerini döküyor ortaya, biliyorsun yağlı güreş çok zor bir spor. Bir kere yapmıyorlar ki bir çıkıyorlar er meydanına 1-2-3 tura kadar zorlu rakiplerle saatlerce güreşiyorlar. Yağlı güreş böylece bana göre en parlak dönemini yaşıyor. Elmalı güreşlerinde 20 bin kişi geliyor, Kemer'de öyle kalabalık, Kumluca, Kurtdere bu sene 25 bin kişi ve muhteşem organizasyon oldu. Kirkpınar 30 bin kişi seyirci ile doluyor. Gebze Hünkar Çayırı güreşleri, Sekapark güreşleri, uzun zamandır yapılamayan Yalova Fevziye güreşleri tekrar sahne aldı.

S.B: Sevgili Pele Ağabey biliyorsun cazgırlar güreşlerin olmazsa olmazlarıdır ama bazı kesimlerden 'eskisi gibi pehlivanları salmasını iyi yapamıyorlar' diye tepkiler var. Bunun için neler söylemek istersin?

C.P: Şimdi şöyle; bazı pehlivanlarda belediye başkanını söylemek zorundayız, zaten pehlivanlar da bize mutlaka sponsorlarımızı söyleyin diye baskı yapıyor. Çünkü bu pehlivanlara belediyeler ve ağalar baktığı için biz bunları söylemek zorunda kalıyoruz. Yoksa eskisi gibi Ordu Kumru'dan Recep Kara, Samsun Ladikli Serhat Gökmen gibi biz de bunları söylemesini tabii ki biliriz ama asla Ordulu bir pehlivana da Antalyalı demeyiz. Sadece Ordulu Recep Kara ve Ankara Büyükşehir Belediyesi pehlivanı deriz, çünkü adam Ordulu ama Ankara'da spor yapıyor, büyükşehirde spor yapıyor. Bunda da yanlış anlaşılacak bir durum yok çünkü maddi manevi destek alıyorlar.

S.B: Hangi cazgırlarda gelecek görüyorsunuz?

C.P: Zor meslek... Cazgırlar biliyorsunuz güreşlerde kule hakemlerinden aldıkları talimatlarla görev yapıyor. Kule ile koordineli çalışıyorlar, cazgırlık gerçekten çok zor meslek, yağlı güreşte her an her dakika sahadada olman gerekiyor çünkü her an pehlivanları salmak, mani okumak durumundayız. Şimdi cazgırlara gelirsek beş-altı arkadaşımız var bunlar iyi yapmaya başladılar, eksikleri yok

mu var tabii ki ama zamanla düzeltecekler. Yağlı güreşte cazgırlık hissetmek demektir. 10 dakika sonra olacak olayı hissedebilirsen orada sen muvaffaksın ve yağlı güreş seyircisi ile birlikte olmalısın. Yağlı güreş seyircisi benim baş tacımdır onlar varsa biz varız. Ben büyüğün küçüğün ellerinden öperim, çünkü onlar sayesinde bizde ekmek yiyoruz. Burada bir de belediye başkanlarımız var ki, güreşlere sponsorluk katkısı veren, tüm Türkiye'deki güreşlere destek veren belediye başkanlarımıza da teşekkür ederim. Geyikli, Kurtdere, Edremit, Antalya, Edirne ve Bursa Büyükşehir

Belediye Başkanı Recep Altepe Bey sporu çok seviyor ve güreşi de çok seviyor ayrıca yağlı güreş kulübü de var. 100 -150 tane güreşçi ekmek yiyor Bursa'da. Ayrıca Bursa Orhangazi Belediye Başkanı Mustafa Bey sporu ve güreşi çok seven bir diğer başkan... Şimdi Karamürsel'de İsmail Yıldırım var unutulabilir misin güreşe hizmetlerini? Cazgır konusunda ben sana isimlerini vermeden söyledim. Bunlar çok iyiler gelecekte de iyi olacaklarına inanıyorum. İsim vermedim çünkü diğer genç arkadaşlarımızın da kalbini kırmak istemem onlar da gelecekte iyi cazgır olacaklar.

Son sözümü bir mani ile bitireyim.....

S.B: Cazgırlıkta gelenek nedir? Kendiniz mi bırakırsınız yoksa yaşla mı ilgili?

C.P: Biz de bu usta-çırak ilişkisiyle ilgilidir. 80-100 kadar cazgır vardır, ama sanırım bunlardan 25-30 tanesi görev alıyor ve bunlardan da 10 tanesi devamlı görev alıyor. Niye? İşlerini iyi yapıyorlar. 25-30 yaşında cazgırlarımız da var orta yaşta da. Şimdi biliyorsunuz biz Şükrü Kayabaş ile birlikte Mustafa Bursalı, Samsun'da Kasım arkadaşımız böyle birkaç yaşlı kaldık. Seyircilerden gelen elektrikle iyi yaptığımızı düşünüyorum. Çünkü seyirci bizi müthiş alkışlıyor. Bizi motive de ediyorlar. Biz de gücümüzün yettiği kadar, sağlık elverdiği kadar sahalarda er meydanlarında olmak istiyoruz zamanı gelince de çekilmesini biliriz.

S.B: Zaten belediyeler tarafından da sizler tercih ediliyorsunuz ayrıca federasyon tarafından... Belli bir yaş sınırı var mı?

C.P: Şimdi şöyle hocam; bizler güreş yapılan belediyeler federasyondan öncelikle bizleri de istiyorlar, mesela Şükrü Kayabaş gelsin Pele Mehmet gelsin diğer isim gelsin diye... Biz istek üzerine gidiyoruz zaten istenmezsen evdeyiz. İstendiğimiz için gidiyoruz. 20-30 güreşe giden bir cazgır istenmediğinde 3-4 güreşe düşmüş ise zaten o bitmiştir. Benim devrem dolmuştur diyerek kenara çekilmiştir. Gençlerden de Bülent gelsin, Levent gelsin, Bayram gelsin, Osman gelsin diyen oldukça bu isimler de güreşlere gider. O bakımdan istedikçe gideriz, istenmedikçe artık bu işi bırakırız. Şükrü Ağabey olsun ben olayım, Kasım kardeşim olsun diğer arkadaşlarımız olsun uzun yıllar emek vermişiz ve herkesin gönlünde bir yer etmişiz demek ki... Buradan en küçükten en büyük pehlivanlarımıza ve Kırkpınar'a destek veren herkese başta, ağam Kırkpınar'ın efsane ağalarından Alper Yazoğlu, Kırkpınar ağası Seyfettin Selim ve tüm güreş ağalarımıza teşekkür ederim.

Gün oldu Aliço

Gün oldu Mümin

Okyanusta Yusuf

Karada Emin

Beklerken Katrancıyı, Kara Ahmeti

Kimler hanesinden çıkageldi Kurtdereli Mehmetim

Adalı kardeşi Dereli Mehmet, Bekir'in kazığından

Koptu kıyamet Koca Filiz, Kara İbo, Kara Ahmet

Rabbim selamımı Fatihamı onlara ilet

Allah Allah İllallah Muhammedin Resullullah

Türk aslanlarına başpehlivanlarımıza

Canı gönülden alkışlarla diyelim Maşallah

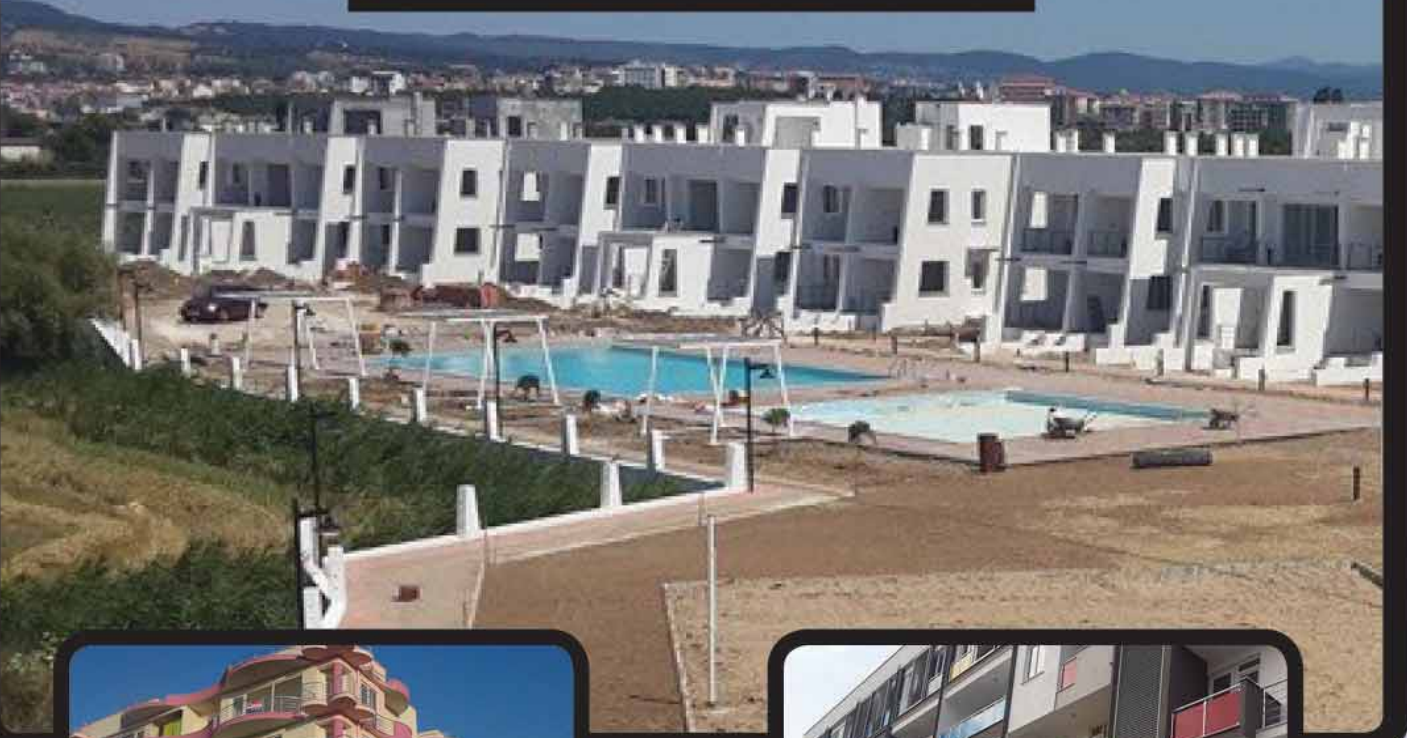
Allah derman versin.

Gül bahçesinden topladım yaptım gülleri bir demet

Beni de sorarsan Tarihi Edirne Kırkpınar Başcazgırlarından

Bursa İznikli Pele Mehmet...

BİRLİK TİCARET

SERAMİK, VİTRİFİYE, ARMATÜR, BOYA, LAMİNANT PARKE, HAZIR SIVA UYGULAMA, BİLİMUM
TAAHHÜT İŞLERİ, DUŞAKABİN

MERKEZ: Cumhuriyet Mah. Etili Sk. No: 2 Çan/ÇANAKKALE

TEL: 0286 412 11 75

ŞUBE: Boğazkent Mah. Atatürk Cad. No:71 Kepez/ÇANAKKALE

TEL: 0286 263 13 22

E-MAIL: yakupkose1761@hotmail.com

YAĞLI GÜREŞ SEMİNERİ ANTALYA'DA YAPILDI

ÖZCAN BAŞGÖL

atasporumuzgures@gmail.com

ALİ GÜRBÜZ KIRKPINAR'DA GÜREŞEBİLECEKMİ?

Evet.. Görsel ve yazılı basında yaptığım yayınlarda, gittiğim güreşlerde bana en çok sorulanlardan biride Ali Gürbüz bu sene Kırkpınar'da güreşebilecekmi?

Bu soruyu seminere katılan Ali Gürbüz'e sordum, Aldığı cezanın devam ettiğini. Tahkime gittiğini, yaptığı itirazın kabul edilmediği ve cezasının ikiye katlandığını ve 2015 Kırkpınar'ında güreşemeyeceğini ancak 2016 sezonunda güreşebileceğini söyledi. Daha sonra görüşüğüm Güreş Federasyonu Başkanı Sn. Hamza Yerlikaya'da Ali Gürbüz'ün cezasının Olimpiyat Komitesinin koyduğu kurallara gereği verildiğini, bu cezanın Ali Gürbüz'ün Tahkime başvurusu sebebiyle ikiye katlandığını TGF.olarak bu cezayı kaldırmak yahut hafifletmek gibi bir yetkilerinin olmadığını söyledi. Bu konularda ve gelişen diğer olaylarda, kamuoyuna ve güreşseverlere yeterince açıklama ve duyuru yapılmadığını dile getirerek daha çok bilgilendirilmemizi istedim.

05 Ocak 2015 pazartesi günü başlayan seminerin yapılan günlük toplantılarının ardından Seminerin açılışında konuşan Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı Hamza Yerlikaya, federasyonda birlik ve beraberliğe, kurumsallaşmanın önemine işaret ederek, "Artık güreş camiasında yağlı güreşte sıkıntı yok. 'Acaba kim iki boy üste çıkar? Hangi torpil durumuyla yukarıya çıkar' yok. Kim nerede nasıl çıkacaksa bu belli. 'Birini bulalım karar defterinde kararlar alalım. Bir boy olmaz iki üste boy üste atlayalım' yok. Artık yolumuza devam edeceğiz. Bu hastalık bir daha güreş camiasına girmesin. Er meydanında yüreği ve bileği güçlü olan en yukarı çıksın. Yüreğinde ve bileğinde o gücü hisseden sahada mücadele ederek yukarı çıksın. Kimseden medet ummayalım" diye konuştu.

"SINAVLAR AÇIK VE NİZAMİ YAPILACAK"

Yerlikaya, göreve başladıklarında federasyondaki belirsizlikle ilgili bir örnek

vererek, "Biz ilk geldiğimizde bu sistem yoktu. Bir belirsizlik vardı. İlk geldiğimiz gün önümüze bir karar geldi. Bir iki gün öncesi 25 kişiyi almışlar karar defterine, 'Ağabey bunlar sınavı kazandı.' 'Bu sınavı kim yaptı? Hangi kurum yaptı? Neye göre yaptı? Nerede ilan etti? Derhal iptal ediyorsunuz' dedim. İlan edilecek, herkes tarafından malum olacak. İsteyen herkes gelip bu sınava girebilecek. Sınav da nizami yapılacak. Bu sınavı kazananların da kaydı yapılacak" diye konuştu.

"PİSLİĞİ ÇÖPÜ KAPIMIZDAN TEMİZLEDİK"

"Adalet ve hakkaniyetlerinden hiç kimse taviz vermeyecek" dedik ve getirdik" diyen Yerlikaya, "Kirli bir yapıyı, çöplüğü kapımızdan süpürdük. Süpürmeye devam edeceğiz. Önümüzdeki yıllarda da devam edecek. Birileri gelsin alayım, vereyim, yok. Asla bunlara müsaade etmeyeceğiz. Biz er meydanıyız. Ataların, dedelerin mücadele ettiği bir sporu yapıyoruz" ifadelerini kullandı.

AYRI FEDERASYON İSTEYENLERE TEPKİ GÖSTERDİ
Güreş Federasyonu'ndan ayrılarak ayrı federasyon kurulması isteklerinede sözü getiren Hamza Yerlikaya, güreş dallarının etle tırnak gibi olduğunu ve ayırlamayacağını belirterek, şöyle dedi: "Böyle bir umudunun peşinde gezmeyin. Güreş et ve tırnak gibi. Eti tırnaktan nasıl ayırırsın? Vücudun organı tamamlayan parçasını sen bir kenara nasıl atarsın? Geçmişte güreşi ayırdılar. Ayakta duramadı. Geleneksel sporların 15 tane branşı var. Branştan bir tanesi o. Şunda ayıralım diyenler o zaman bağladılar. Şu anda ayıralım diye bas bas bağırıyorlar, o zaman güreşi bir daha gelenekselden ayırıp güreşe bağlanmaması için dilekçe verdiler. Biz burada olduğumuz sürece mümkün değil. Böyle bir şeye müsaade etmeyiz. Eti tırnaktan ayırmak mümkün değil. Ayırmak diye

bir şey yok. Güreş bütündür. Yağlısı, kara kuşağı, serbesti, et ve tırnak gibidir. Birbirine bağlıdır."

CUMHURBAŞKANLIĞI KUPASI VE İSTANBUL'DA FETİH TURNUVASI

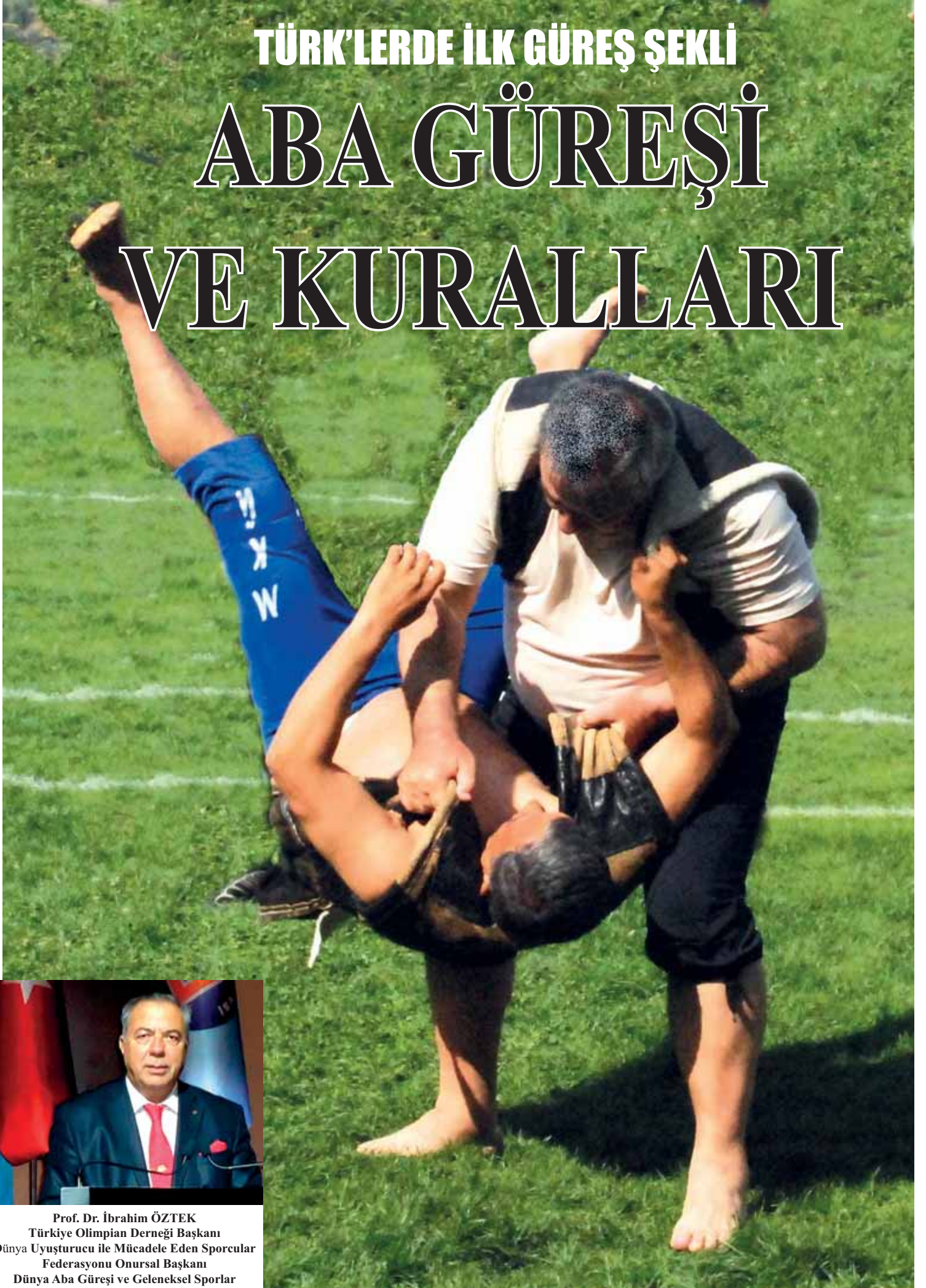
Güreş sporunda Türk halkının şampiyonluklar beklediğini belirten Hamza Yerlikaya, dünya çapında ses getirecek turnuvalar düzenlenebileceğini söyledi. Cumhurbaşkanlığı Kupası ve İstanbul'un Fetih yıl dönümünde turnuva düzenlenebileceğini belirten Yerlikaya, "İstanbul evliyalara şehri. Bütün dünyanın mirası kültür mirası. Bütün dünyanın gözdesi. Dünyanın incisi bir şehir. Orada bu tarz bir organizasyona ihtiyaç var. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'la Spor AŞ. ile görüşüp böyle güzel bir organizasyona katkılarını isteyeceğiz, Cumhur-

başkanlığı adı altında bir organizasyon yapabiliriz. Bunları tartışalım" dedi.

"BORÇSUZ BİR FEDERASYONUZ"
Yerlikaya, uzun yıllar ilk kez tek borçsuz federasyon olduklarını da sözlerine ekleyerek, "Şu anda kasada İki Milyon Beş yüzbin lira para var. Sıfır borç var. Artık güreş camiasında hesap verilebilirlik var. Yılbaşından önce yaptığımız Mali kongrede de söyledim. Bütçeyi ibra etmek, olayın bittiği anlamına gelmez. Burada harcanan bütün paralarda herkesin sorumluluğu var. 77 milyon milletimizin hakkı var. Bütün hesaplar mali kongrede ibra olmuş olabilir ama sen delege misin? Gel 'şu senede yapılan şu organizasyonun şu evraklarını görmek istiyorum' de. TGF'nin Ankara Ulus'ta Bulunan Yönetim binamızdan Alabilirsin. Oturup inceleyersin" diye konuştu.

TÜRK'LERDE İLK GÜREŞ ŞEKLİ ABA GÜREŞİ VE KURALLARI

Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK
Türkiye Olimpian Derneği Başkanı
Dünya Uyuşturucu ile Mücadele Eden Sporcular
Federasyonu Onursal Başkanı
Dünya Aba Güreşi ve Geleneksel Sporlar
Federasyonu Kurucu Eşbaşkanı

Aba güreşi, Türk'lerin 5000 yıldan daha eski geleneksel ortak güreş sporudur. Bugünkü Orta Asya Türk devletlerinin yapmış olduğu kuraş, kuşak güreşi veya belbağlı **güreşten çok az farklılıklar göstermektedir. Bu güreş**, Türk devletlerinde ve topluluklarında milli güreş olarak da bilinir. Dünyada elbiseli güreşin ilk şekli olup, Çin mücadele sporları ile Japon judosunun da atası bu **Aba Güreşidir. Bu güreş türü İskit, Saka, Uygur, Karahan, Moğol, Özbek, Kazak, Çagatay** ve diğer Orta Asya Türk milletlerinin en çok önem verdikleri ve de savaş beden eğitimi olarak geliştirdikleri spor şeklidir. Ülkemizde yaygın olarak yapıldığı yerler Gaziantep ve Antakya (Hatay) illerimiz ile ilçeleridir. Gaziantep'te aşırımalı, Antakya'da ise kapışmalı **Aba Güreşi yapılmaktadır. Bunların birbirinden küçük teknik farklılıkları bulunmaktadır.**

DÜNYA ABA GÜREŞİ VE GELENEKSEL SPORLAR FEDERASYONU BAŞKANI HATAY BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ BAŞKANI SAYIN DOÇ DR. LÜTFÜ SAVAŞ'A, AYNI ZAMANDA OLİMPİYAN OLAN YÖNETİCİLERDEN OLİMPİYAN ŞİLTİNİN TAKTİMİ (SOLDAN SAĞA MUSTAFA KARAGÖL,

LÜTFÜ SAVAŞ, İBRAHİM ÖZTEK, MUZAFFER ILICAK

Antakya/Hatay Aba güreşlerine, kendisi de eski bir Aba güreşçisi olan Hatay Büyükşehir Belediye Başkanı Sn. Doç. Dr. Lütfü SAVAŞ sahip çıkmaktadır. Kendisi 2013 yılında kurulan Dünya Aba Güreşi ve Geleneksel Sporlar Federasyonu Başkanıdır. Bugün artık Aba Güreşi, Aba Güreşini Tanıtma ve Yaygınlaştırma Grubunun çalışmaları, daha sonra da kurulan Dünya Federasyonu yetkililerinin çalışmaları ile tüm illerimize tanıtılmakta ve her yıl geleneksel festival kapsamında Antakya'da yüzlerce sporcunun katıldığı turnuvalar düzenlenmektedirler. Yine Başkan Lütfü SAVAŞ ve arkadaşlarının gayretleri ile Başta Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK, Muzaffer ILICAK, Mustafa KARAGÖL, Mehmet ŞEYHO, Osman İSLAM, Sabri İNALÖZ, Cemil DELİOĞLU, Mehmet Dursun KARAKAŞ, İbrahim SADAY, Ramadan SEVER, Mehmet Fecir AKYÜREK, Ali TEMİZ, Hasan YAR ve Ahmet KURAL gibi **ülkemin değerli spor adamı ve basın mensuplarının amatörcce, karşılıksız, spor aşkı ile yürüttükleri çalışmalar** sanucu Aba Güreşi uluslararası alana da yayılmıştır. Bu ekibin çalışmaları ile

Hatay'da 2014 yılında 5. Aba Güreşi Dünya Kupası Şampiyonası gerçekleştirilmiştir. Bu şampiyonaya Almanya'dan Kırgızistan'a, Yakutistan'a 23 devlet katılmıştır. Hatta 2014 yılında Almanya'da da I. Almanya Aba Güreşi Turnuvası gerçekleştirilmiştir.

Güreşe ismini veren aba; kaban boyunda, kolsuz veya kısa kollu, dayanıklı kumaş, deri veya keçeden bir cekettir. Türk'lerin eski çağlardan günümüze günlük giysisidir. Ceketin beline, bele bir kez dolanan örgülü bir kuşak bağlanır. **Aba Güreşi, düğün, dernek, harman günleri veya özel turnuvalar şeklinde daha çok yaz mevsiminde çayırarda ya da harman yerlerinde davul zurna eşliğinde yapılır.**

Bugün **Aba Güreşi veya benzeri güreşler, Kafkaslarda ve Orta Asya'da yaygın olarak yapılmaktadır. Aba Güreşine kızlar da büyük ilgi duymakta ve erkekler gibi yarışmaktadırlar. Minder güreşinde, Judo ve Kuraşta uygulanmakta olan tüm oyunlar bu güreşte de geçerlidir. Fakat teknik olarak Aba Güreşi; bugün Özbek'lerin dünyaya tanıttıkları ve uluslar arası organizasyonların giderek tüm dünya devletlerini kapsar hale geldiği Kuraş sporuna daha çok benzerlik göstermektedir.**

GİYSİ/ELBİSE:

Ceket, pantolon ve ceketini bağlayan kuşaktan ibaret.

MÜSABAKA ALANI:

Müsabakalar 12 x 24 metre, çimen kaplı yumuşak toprak üzerinde yapılır.

HAKEMLER:

Müsabakalar bir orta, bir yan, bir masa ve bir de gözlemci hakem tarafından yönetilir.

MÜSABAKA SÜRESİ:

5'er dakikadan iki devre şeklindedir.

ABA GÜREŞİNDE SIKLETLER:

A) Ümitler (15-16 yaş)

35-40 kg.- ayak

40-45 kg.- tozkoparan

45-50 kg.- deste

50-55 kg.- küçükorta

55-60 kg.- orta

60-65 kg.- büyükorta

65-70 kg.-başaltı

+70 kg.-baş

B) Gençler (17-18 yaş)

45-50 kg.- ayak

50-55 kg.- tozkoparan

55-60 kg.- deste

60-65 kg.- küçükorta

65-70 kg.- orta

70-80 kg.- büyükorta

80-90 kg.- başaltı

Ağır siklet- baş

C) Büyükler (19 ve üstü)

50-55 kg.- ayak

55-60 kg.- tozkoparan

60-65 kg.- deste

65-70 kg.- küçükorta

70-75 kg.- orta

75-80 kg.- büyükorta

80-90 kg.- başaltı

Ağır siklet – baş

YILDIZ SPORCULARIN YARIŞMALARINDAN ÖRNEKLER

EFE ALTINAY-TUNGA ÖZTEK

80'LİK DEDELER, AHMET ÇAVUŞ İLE
HASAN İNCE'NİN GÖSTERİ YARIŞMALARI

D) Ümit kızlar: 40, 44, 48, 52, 57, 63, 70, +70 KG.

E) Genç ve büyük kızlar: 48, 52, 57, 63, 70, 78, +78 KG.

Büyük erkekler kategorisinde özel sikletler: 65, 75, 85, 95, ve +95 kg. dır.

Büyük kızlar kategorisinde özel sikletler: 52, 70, +70 KG. DIR.

YARIŞMA SİSTEMİ: Kurra ile belirlenen sporcular; teknik ve hakem kurullarının uygun bulması halinde, sporcu sayısına göre eleme, repesajlı eleme veya pul sistemi ile yarışılır.

**PROF. DR. İBRAHİM ÖZ-
TEK İLE ANTRENÖR İBRAHİM
SADAY'IN GÖSTERİLERİ, TEK
KOL VE**

**BELDEN ATMA TEKNİKLE-
Rİ. YARIŞMAYI YÖNETEN DÜNYA
GÜREŞ ŞAMPİYONU AYHAN TAŞ-
KIN**

**KAPIŞMALI ABA GÜREŞİNDE
OYUN UYGULAMA:**

Müsabakalarda yalnızca aba denilen ceketten ve kuşaktan tutulur. Ceketin herhangi bir yerinden veya kuşaktan tutularak, judo, kuraş veya serbest güreşte uygulanan oyunların hemen hemen hepsi yapılabilir. Bacağa dalma, bacadan kaldırma, bacağa dalarak oyun uygulama serbesttir. Pantolonun paçasından tutmak ise yasaktır.

CEZALAR:

Hatalı sporcuya, orta hakem tarafından önce ikaz, sonra ihtar, daha sonra da diskalifiye cezası verilebilir.

YENME ŞEKLİ:

Aba güreşinde puanlama yoktur. Galibiyet ve mağlubiyet vardır. Galibiyet;

1. Rakibi sırtüstü düşürme ile
2. Rakibi bir yan tarafına düşürme ile
3. Rakibi köprüye getirme ile sağlanır.

YERDE MÜCADELE:

Birlikte yere düşen sporcular rakibinin sırtını yere getirme amacı ile elbiseden, bacadan veya vücudun herhangi bir yerinden tutarak mücadeleyi **sürdürebilir.**

İlk 5 dakika içinde ve sonraki ikinci 5 dakikalık devrede yenilemeyen sporcular için altın puan uygulanır veya almış olduğu ikaz varsa bu değerlendirilir.

YASAK HAREKETLER:

- A) El ve ayak parmaklarını tersine bükme,
- B) Havaya kaldırdığı rakibini kasıtlı olarak baş üstü yere vurmak,
- C) Rakibin gözüne, kulağına, burnuna ve ağzına kasten parmak sokmak,

- Ç) Rakibini ısırarak ve tırmalamak,
- D) Rakibine kafa vurmak, rakibin canını yakacak şekilde el ense çekmek, tokat ve yumruk vurmak, tekme atmak,
- E) Kasıtlı olarak kuşağını gevşetmek,
- F) Hakemin dur ihtiarına aldırış etmemek ve hakemle münakaşa etmek
- G) Rakibine küçük düşürücü hareketlerde bulunmak
- H) Sportmenliğe yakışmayan davranışlarda bulunmak
- I) Müsabaka sırasında ağzında sakız bulundurmak ve çiğnemek
- İ) Devamlı yere çökerek, rakibinin oyun yapmasını engellemek.,
- J) Devamlı meydan dışına çıkmak (kaçma) ve rakibini seyircilerin üstüne itmek,
- K) Rakibin boğazına baskı yapmak, gırtlak ve çenesini aba ile sıkarak
- L) Yüzük. saat. kolye ve metal içerikli ziynet eşyası takmak.
- M) Diğer bir anlamda sporcunun hayatını tehlikeye sokan her hareket yasaktır. Bu yasak hareketleri yapanları önce ikaz edilirler, tekrarında ihtar cezası uygulanır. Daha sonra diskalifiye edilirler.

Ahmet Taşçı ile yağlı güreşi masaya yatırdık

EFANE PEHLİVAN İLE

DOBRA DOBRA

Ata sporunun DNA'sıyla oynanıyor

Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin efsane ismi Ahmet Taşçı, spor hayatına dair bilinmeyenleri anlatırken güreşin Türkiye'deki son durumunu da değerlendirdi. Sinan Beratlilgil'e konuşan efsane güreşçi, Ata sporunun özünün değiştirildiğini ifade ederken yağlı güreşin geniş kitlelere yayılması için kendine ait bir federasyon altında yapılması gerektiğini ifade etti.

SİNAN
BERATLİGİL

AHMET TAŞÇI

Sinan Beratlilgil: Yağlı güreşin geldiği noktayı değerlendirir misiniz? Yağlı güreş ile minder güreşi arasındaki farklar nelerdir?

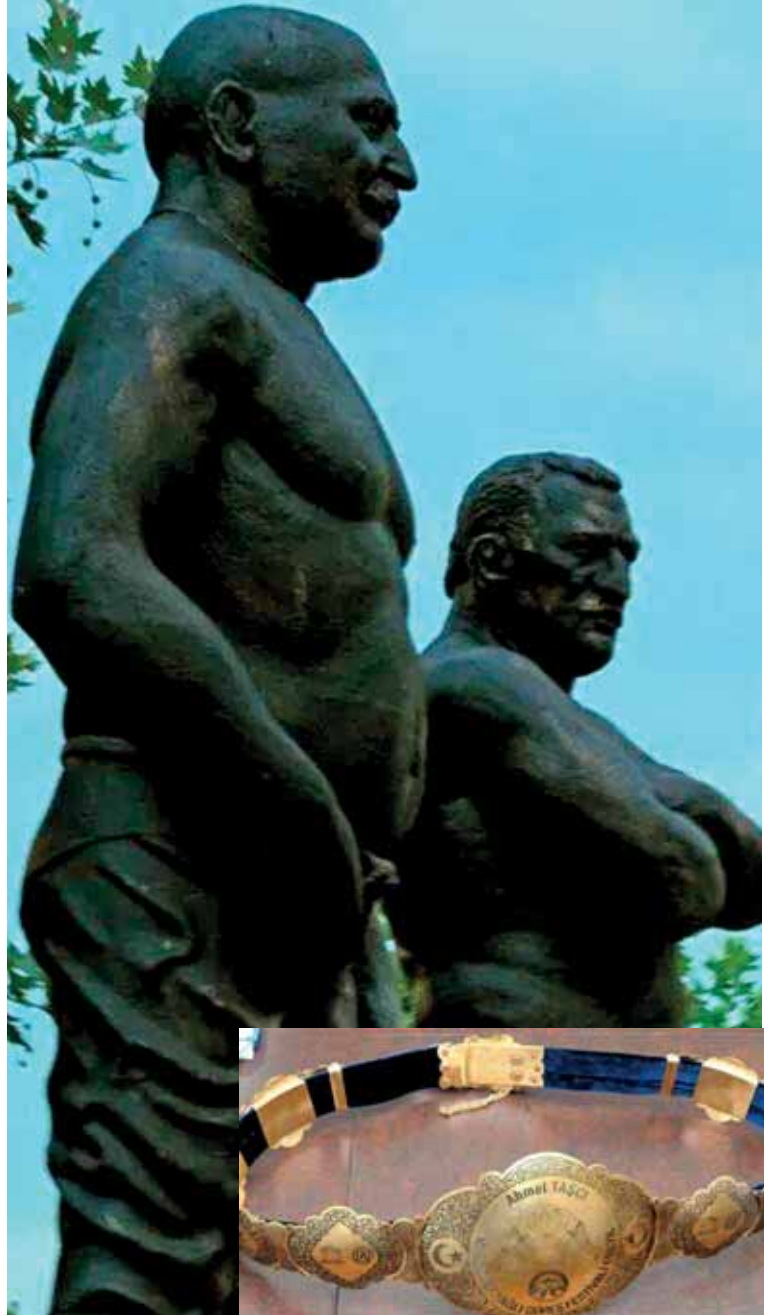
Ahmet Taşçı: Yağlı güreşin son zamanlardaki durumu kötü, neden kötü? Aynı minder güreşi gibi yapmaya çalıştıkları için. Zaten minder güreşinin idaresinde olduğu için de burada insana sanki doğal gibi geliyor. Aslında yağlı güreşin özünden birçok şeyi alıp kopardılar. Minder güreşiyle de çok oynadılar. Daha önceleri 12 dakika iken önce 9 dakika sonra 6 dakikaya düştü. Minder güreşinin güzel seyircisi de vardı. Dünyada da seyrediliyordu. İlgi ile de izleniyordu. İşte tam bu noktada tuttular 3 dakikaya düşürdüler. Şimdi olimpiyatlardan bile çıkarmaya uğraşıyorlar. Sen minder güreşinin olimpiyatlardan kaldırılmaması için mücadele ediyorsun. Kalkıyorsunuz tekrar yağlı güreşin süresini kısaltıyorsunuz. Biz 1 saat 15 dakika güreştik, bunun kısalmaması için mücadelemizi yaptık ancak başaramadık. Federasyon başkanları kısalttılar ve 45 dakikaya indirdiler. Gene bağırarak, "Olmaz Ata sporunun DNA'sıyla oynanıyor, genetiği bozuluyor" dedik ama aldırış eden olmadı. 30 dakikaya indirdiler böyle giderse yarın 20 dakikaya da indirirler. İşte böyle, Türkiye genelinde yağlı güreşleri gezdiğimizde bütün seyirlerle güreşi sevenlerle konuştuğumuzda, "Gene eskisi gibi olsun, isterse ertesi güne kalsın güreşler biz seyrediyoruz" diyor seyirciler. Şimdi böyle bir seyircisi olan yağlı güreşin süresini 30-20 dakikaya indirmeye hakkın yok. Yani çok büyük bir başıbozukluk var, yağlı güreşe darbe var. Bilinçlidir veya değildir, kasıtlıdır ya da değildir bilemem ama çok yazık oluyor. Yağlı güreş çok kötü şekilde yaranıyor.

S.B:Sizce yağlı güreşin ayrı bir federasyon çatısı altında faaliyetlerini mi sürdürmesi gerekir?

A.T: Kesinlikle ayrılması gerekiyor. Bunu defalarca hatta binlerce kez söyledik. 1996 yılında ayrıldık. Ersin Taranoğlu Spor Bakanı idi o da olumlu buldu zamanında bunu ayırdık. Ama sonra yine minder güreşinden yetişmiş olan Ahmet Ayık, Tevfik Kış ve minder güreşinin başındakiler bunun birleşmesi için o zamanın bakanı Fikret Ünlü'ye baskı yaparak yağlı güreşi minder güreşine gene bağladılar. Ve biz gene aynı sıkıntıları yaşamaya başladık. Bunun kendi federasyon altında olması en büyük kurtuluştur. Yani kurtuluşu demektir. Yağlı güreşin yılda 250-300 kez organizasyonu bulunmaktadır, düşünün yani Ata sporunun ne kadar büyük seyircisi ve sporcusu var. Kendi içinde dönebiliyor. Hal böyle iken bile devlet olarak yardım yapmıyorsunuz, sporcular kendi imkânlarıyla, Ağaların ve belediyeler ve işadamlarının katkılarıyla ayakta kalmaya çalışıyor.

S.B: Kırkpınar'ın efsane başpehlivanı olarak şimdiki pehlivanlarla eski pehlivanlar arasındaki farklar nelerdir?

A.T: Kel Aliço, Adalı Halil, Kurtdereli nasıldı şimdi nasıl olurdu diye tartışılmaz. Bu dokunamadığımız, hissedemediğiniz, yaşayamadığınız dönemi değerlendirmek olur. Tarihten gelen söylemlerle yazılarla kişilerin gücünü tartabiliyorsun ama bugünün pehlivanlarıyla kıyaslamak bana biraz mantıksız geliyor. Onları eşdeğer tutmak zor, o günün şartlarıyla bugünün şartları çok farklı. Eski pehlivanlarla şimdiki pehlivanlar arasında kültür, ahlak ve terbiye farkı var. Bugün güreşlerde bakıyorsun yağlı güreşe gelen pehlivanlar rakiplerini yenince parende atıyor, el-kol hareketleri yapıyor. Bu bizim dönemimizde yoktu, **yendiğin pehlivanın elini saygı ile kaldırıp onu öpeceksin, sırtını okşayacaksın ondan sonra hakemin elini kaldıracağını, o saygı kalmadı tamamen minderden gelen hareketler bunlar. Yozlaşmış hiçbir değeri olmayan yaşam tarzına ait hareketler...** Tarihe baktığınızda Ata sporunun her hareketi değerli: Peşrevi ayrı bir değer; paça kazığı, yoklama her biri değerli oyunlar... Şimdi ise bunlardan yoksun ustaçırak ilişkisi ile yetişmemiş bir nesil... Bu da neden oluyor, yağlı güreş federasyonu olmamasından. Minder güreşi tarafından yönetilmesinden kaynaklanıyor. Çünkü orada idare edenler senin kültürünü ve tarihini bilmiyor, bilmediği için de umurlarında olmuyor. Bugün minderden gelen hiç hak etmediği halde başpehlivanlığa çıkan minder sporcularını görseniz ve onlara sorsanız bu benim söylediklerimin hiçbirisi aklına gelmez bilmezler çünkü...

S.B: Yağlı güreşe çok emek verdiniz, peki mevcut güreşi yönetenlerden memnun musunuz?

A.T: Kesinlikle değilim ya öyle bir memnuniyetim olsa şu söylediğim sorunlar olmazdı. Bizde yağlı güreşte bir deyim var, "Paça bağını bağlayamaz bile" yani bu ne dersiniz Ahmet, Mehmet pehlivan olacak mı deyince, "Paça bağını balamasını bile bilmiyor" derler. Bugün idareciyim diyen kişiler paça bağını bile bağlamasını bilmeyen kişiler yani bu konuda çok zayıflar...

S.B: Yağlı güreş federasyonu kurulsa kimlere destek verirdiniz? Kimleri önerirdiniz?

A.T: Benim destek vereceğim kişi veya kişiler yağlı güreşin içinden gelmiş olmalı... Yağlı güreşle yoğrulmuş olmalı... Örf ve adetlerini bilmeli ki ancak böyle bir kişiye destek veririm. Pehlivanlığın ana unsuru vardır yani eskilerimizin dediği gibi; "Pehlivan gibi adam" özüne sözüne güvenilir, dürüst, adam gibi adam pehlivan gibi adam olsun yani... Başpehlivan olabilir, Ağa olabilir hiç fark etmez.

S.B: Levent Erdoğan Güreş Kulübü hakkında neler söylemek istersiniz,

çalışmalar nasıl, hedefleriniz nelerdir?

A.T: Evet şu an Levent Erdoğan Spor Kulübü'ndeyiz. Cumhuriyet döneminin en büyük güreş kulübü yatırımını, yapan kulübümüze ismini veren, 12 yıldır bizimle birlikte yürüyen Av. Levent Erdoğan ağabeyimiz çok önemli bir görev üstlendi. Kulübümüz birçok pehlivan yetiştirmektedir. Onların sosyal yaşamlarına destek veren kapalı salonu da bulunan kulübümüz çok başarılı pehlivan yetiştiriyor. Kış aylarında bile durmadan çalışmalarımızı devam ettirmekteyiz. Bu gibi kulüplerimizin çoğalmasını istiyoruz. Ata sporumuz da böylece gelişir, kulüpleşme ve kurumsallaşma da başarı getirir.

Levent Erdoğan Ağabeyimizi çok seviyoruz ve ona altın kemer getirmek çok istiyoruz ama benden sonra olmadı. Üzülüyor çok emekleri var. Kişisel olarak Ata sporunu seviyor, bu işin ahlâkını ve terbiyesini seviyor. Her zaman söylediği bir söz var, "Çocuklar üzülmeyin bu sporda yenmek de var yenilmek de... Benim için işin ahlâkı önemli, tabii ki başarı da önemli ben de isterim başarı gelmesini ama sonuçta bu spor..." İşte ben de bunun için buradayım... Böyle büyük bir yürekle güreşçisine böyle sahip çıkıyor, ecdat tarihini yaşatmış o

kültürü ileriye götürmek için destek veren güzel bir insan...

S.B: Son olarak beğendiğiniz pehlivanlar kimlerdir?

A.T: Pehlivanlarımız çok iyiler, ahlaklılar diye ayırmak istemem... Bunların arasında her oyunu yapabilen ender isimlerden Fatih Atlı hoşuma giden bir pehlivan, hem ahlâklı hem de kültürlü... Yağlı güreşi tam anlamıyla yapan, ustaçarak ilişkisini yerine getiren bir sporcu... Ustası Bayram Ertan da onu iyi yetiştirmiş. Yanı sıra Recep Kara, Mehmet Yeşil, Güngör Ekin, Erkan Ertan, Kaan Acar da başarılı bulduğum isimler. Son söz olarak bu sayıda bana yer verdiğiniz için size ve Kırkpınar Dergisi'nin başkanı Sayın Alper Yazoğlu'na saygılarımı sunuyorum.

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Karamürsel’de doğan Taşçı, 25 yaşına kadar sporla çok yakından ilgilenmedi. 1982’de İzmit’te bir lastik fabrikasına işçi olarak girdi. 1985 yılında güreşmeye karar verip ustası Kadir Birlik’in antrenmanlarına katılınca fabrikadan ayrıldı. Taşçı, bu spora çok çabuk ısındı ve sevdi; gücü ve kuvveti sayesinde de yağlı güreşe intibakı zor olmadı. Kısa süre sonra çayırlara çıkmaya başladı. 1986 yılında Kırkpınar’da büyükorta birinciliğini, 1987 yılında başaltı birinciliğini, 1988’de başpehlivanlık beşinciliğini, 1989’da da başpehlivanlık üçüncülüğü elde etti. Taşçı, 1990 yılında, Kırkpınar Türkiye Başpehlivanlık Yağlı Güreşleri’nde; ilk turda Recep Kılıç’ı, 2. turda Saffet Kayalı’yı, 3. turda Bülent Gürbüz’ü, 4. turda Reşit Karabacak’ı, finalde ise ustası Kadir Birlik’i yenerek başpehlivan unvanını aldı ve altın kemeri boynuna astı.

Ünlü güreşçi, 1991 yılındaki Kırkpınar güreşlerinde; Bekir Şahin’i ilk turda, Reşit Karabacak’ı ikinci turda (üçüncü turu boş çekerek atlardı), Cengiz Elbeye’yi dördüncü turda, Bülent Gürbüz’ü de finalde mağlup ederek ikinci kez başpehlivanlık kürsüsüne çıktı.

1992 yılında da yine formunu devam ettiren Taşçı, finalde Abdullah Ersoy’u devirerek, altın kemerin temelli sahibi olduğunu tescil ettirdi. Taşçı, 1993, 1995, 1997, 1999 ve 2000 yılında da zirvede yer alarak Kırkpınar tarihine damgasını vurdu.

Kırkpınar performansı

- 1990 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1991 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1992 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1993 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1995 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1996 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1997 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 1999 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı
- 2000 -Kırkpınar Baş Pehlivanlığı

Fotoğraf: Muhammet Gökdemir

İsmail YILMAZ
Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişi
ismailyilmaz@meb.gov.tr

KIRKPINAR'IN UNUTULMAZLARI

GÖNENLİ YAMAN İNANÇ

Destan-ı Kırkpınar dergimizin geçen sayısında Kırkpınar'da kazandığı 12 madalya ile unutulmazlar arasına giren Albay Kardeş'i yazmıştım. Bu yazımda da Albay Kardeş'in ustası Gönenli Yaman İnanç'ı Destan-ı Kırkpınar dergisi okurlarına anlatmayı çalışacağım.

Gönen, Kara Hüseyin, Gönenli Hamdi ve Yaman İnanç gibi Kırkpınar tarihinde silinmez izler bırakan pehlivanları ile adını duyurmuş Balıkesir'in şirin bir ilçesidir. Gönen ilçesini ilk defa 2007 yılında görevim gereği denetime gittiğimde görmüştüm. İlçenin doğal güzelliği, insanının çalışkanlığı ve samimiyeti dikkatimi çekmişti. Kırkpınar Güreşleri (1924 – 2014)

isimli kitabımı yazarken Gönenli pehlivanları da araştırmam gerekiyordu. Bir zamanların en iddialı başpehlivanı Kara Hüseyin'in oğlu Yaman Usta ile bu şekilde tanıştım. Kendisine telefonla ulaşarak yaptığım çalışmayı anlattığım zaman üzerine ne düşerse yapacağını söylemişti. Daha ilk konuşmamızdan itibaren Yaman Usta'nın farklı bir insan olduğunu anlamak zor olmadı. Gönen'e

giderek Yaman Usta ile tanıştığım da 1961 yılından itibaren katıldığı Kırkpınar Güreşlerini daha dün gibi hatırladığını gördüm. Bizzat kendisinin yaşadığı anılarını kitabıma aktararak çalışmamı zenginleştirdim. Ayrıca arşivindeki nadir resimlerle de görsel anlamda kitabıma katkıda bulundu. Yaman İnanç Ustam ile o gün bugün usta çırak samimiyeti ile görüşürüz.

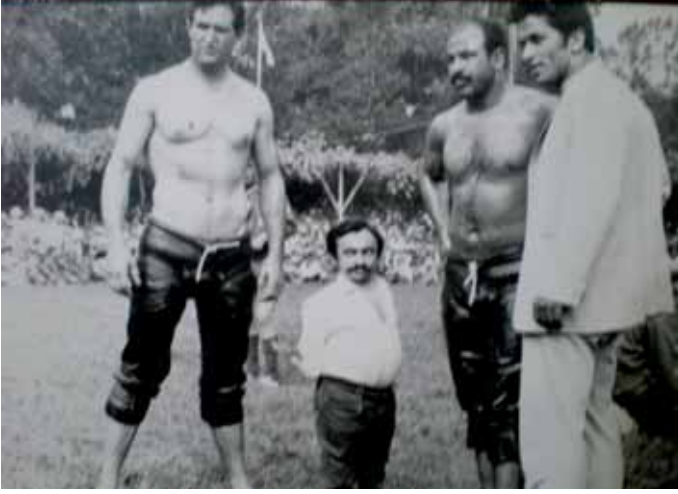
İbrahim Karabacak

Hasan Acar

Kara Hüseyin İnanç

Çanakkaleli Mahmut

Yarım dünya Süleyman

Kendi anlatımıyla Yaman İnanç:

1943 yılında Gönen'in Üçpınar köyünde Çerkez bir ailenin yedi çocuğundan biri olarak dünyaya geldim. Babam Gönenli Kara Hüseyin, 1939 – 1950 yılları arasında Kırkpınar'ın iddialı başpehlivanlarındandır ve iki kez başpehlivan ikincisi olmuştur. Babam Bandırma'da Devlet Demiryollarında çalıştığı için ilkokulu Bandırma'da bitirdim. Ortaokulda rahatsızlık geçirmem nedeniyle birkaç kez sınıf tekrarı yapmak zorunda kaldım. O günlerde Bandırma Sanat Okulu güreşleri vardı. Babam güreşi bırakmış ve hakem heyetinde yer alıyordu. Rahmetli Kel Hüseyin, babama nazire yapmak için beni güreşe soydu. Biraz da çelimsiz olduğum için bana göre bir kispet bulamadılar. Giydirdikleri büyük bir kispetin kasmağına lastik ayakkabı sokarak düşmesini engellediler. Daha güreşe tutuşmadan önce babam hastalığımı göz önüne alarak "senden pehlivan olmaz" dedi ve beni sahadan çıkardı. Babamın bu sözü benim ağırıma gitmişti ve o anda pehlivan olmaya karar verdim. Daha son-

ra Adapazarlı Sezai Kanmaz beni yanına çıkararak aldı. İlk güreşimi Gönen'in Kalfa köyünde yaptım. İlk sene bütün güreşlerde yenildim ama yenile yenile yenmesini öğrendim. Artık fizik yapısı olarak da artık güçlenmişim. İlk defa 1960 yılında katıldığı Kırkpınar'da deste küçük boyda 4. oldum. Ertesi yıl deste küçük boyda 2. oldum ve en teknik pehlivan seçildim. O yıllarda güreşler radyodan yayınlanırdı ve zamanın ünlü spikeri Eşref Şefik benden çok duygulu bahsetti. Tercüman gazetesi kispet ustası Mustafa Turabi'nin yaptığı kispetlerden özel işlemeli bir kispet hediye etti. Daha sonraki yıllarda da Kırkpınar'da birçok derece aldım. Başa çıktığım 1973 senesinde Güreş Federasyonu Başkanı Mehmet Akzambak Almanya'ya gitmek istersem yardımcı olacağını söyledi. Ben de Almanya'ya gitmeyi tercih ettim. Federasyon Başkanı Mehmet Akzambak, benim için Almanya Berlin polis müdürünün koruması ve şöförü olarak işe başlamam için aracı oldu. Almanya hayatımda Berlin Türk

spor birliğinin kurulması için öncülük yaptım ve 16 yıl başkanlığını yaptım. Minder güreşinde Almanya'da yaşayan Türk gençlerini organize ederek ilk defa birinci lige terfi eden güreş kulübü olduk. Almanya'nın çeşitli bölgelerinde ve Belçika'da 10 ayrı yerde yağlı güreş organizasyonu düzenlettim. Bu güreşlerde Aydın Demir, Ordulu Mustafa, Ali Gürbüz, Mehmet Gacaroglu gibi çok ünlü pehlivanın kol bağlamasını sağladım. 2005 yılında emekli oldum ve Türkiye'ye döndüm. 2009 yılından itibaren Gönen Güreş İhtisas Kulübü yönetiminde görev alıyorum. Gönen'de İbrahim Erdal Acar güreşi ayakta tutan arkadaşımızdır. Kendisine gönülden teşekkür ediyorum. Bana göre yağlı güreş ile minder güreşi bir arada olduğu sürece gerekli randıman alınmaz. Bir an önce ayrı bir federasyon olmalı diyorum. Güreş sporuna emeği geçen yağcısı, hakemi, ağası ve pehlivanına kadar kimin emeği varsa teşekkür ediyorum ve başarı diliyorum.

Gönenli Yaman İnanç'ın Kırkpınar'da aldığı dereceler

YIL	KATEGORİ	DERECE
1960	Deste Küçük Boy	4.
1961	Deste Küçük Boy	2.
1962	Deste Küçük Boy	1.
1962	En teknik güreşçi ödülü	
1963	Deste Büyük Boy	2.
1964	Küçük Orta K. Boy	2.
1967	Büyükorta	2.
1968	Başaltı	4.
1969	Başaltı	4.
1971	Başaltı	4.
1972	Başaltı	3.
1973	Başaltı	4

Yaman İnanç - İsmail Yılmaz

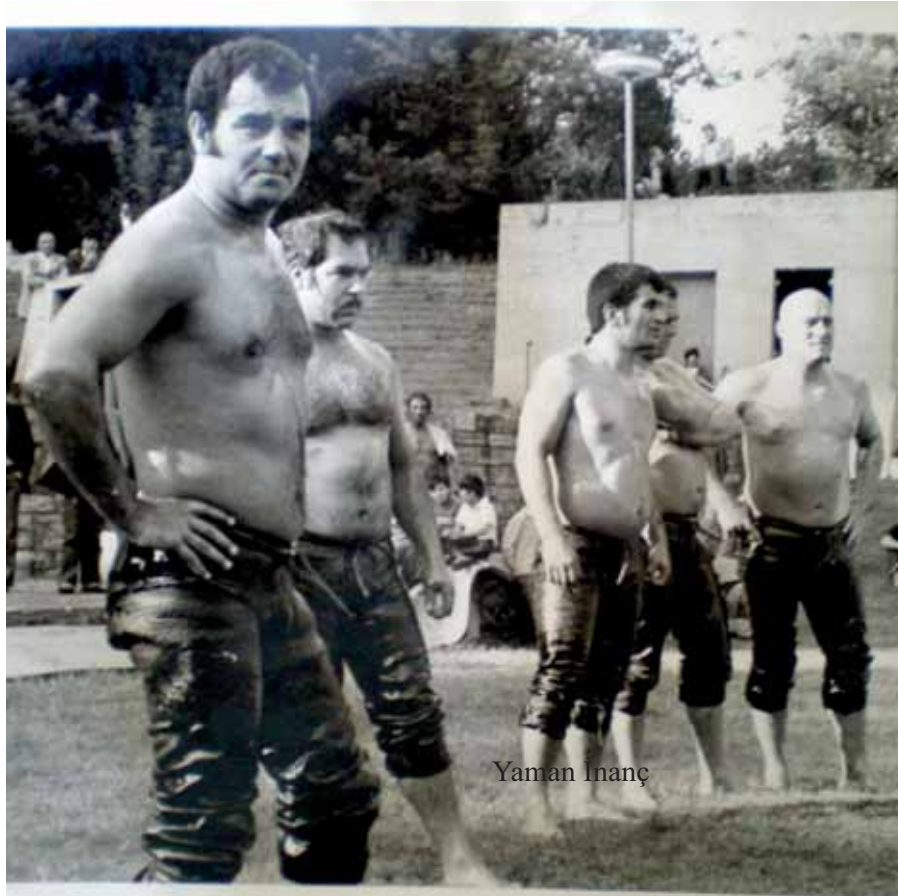

Yaman Usta en formda olduğu zamanda Almanya'ya gittiği için yağlı güreşten erken kopmak zorunda kalmasını yağlı güreş için bir kayıp olarak değerlendiriyorum. Bu durumu kendisine sordüğümde, "Almanya'ya giderek yağlı güreşten erken koptum. İddialı bir başpehlivan olacağken yağlı güreşten ayrılmak zorunda kaldığım doğrudur. Ancak Almanya'da da güreşten kopmadım. Gurbetteki Türk'ler ile çok güzel çalışmalarımız oldu. Oradaki Türk gençlerini güreş sporuna yönelttim. Almanya'ya gitmiş olmam sebebiyle Türkiye'de bulamayacağım düzeyde emekli imkânlarına sahip oldum. Bunları değerlendirdiğim zaman Almanya'ya gitmiş

olmaktan pişman olduğumu söyleyemem." şeklinde konuşmuştur.

Yaman İnanç Usta ile kitabımın araştırma sürecinde tanışmış olmaktan dolayı kendimi çok şanslı hissediyorum. Kendisi ile zaman zaman telefonlaştığımız Yaman Usta dışa dönük kişiliği ile her zaman üzerine ne düşerse yapmak istediğini ifade etmesi bana çalışmalarında güç vermektedir. Bu yönü ile Yaman Usta'nın hakkını vermeyi de bir borç bilirim.

Yaman Usta ile çok şey anlatılabilir ancak ben, 1968 yılında Yaman Usta ile ilgili çıkan Tercüman gazetesinde çıkan haberi okuyucuya sunarak kendi değerlendirmelerine sunuyorum.

Yaman İnanç

Aydın Demir

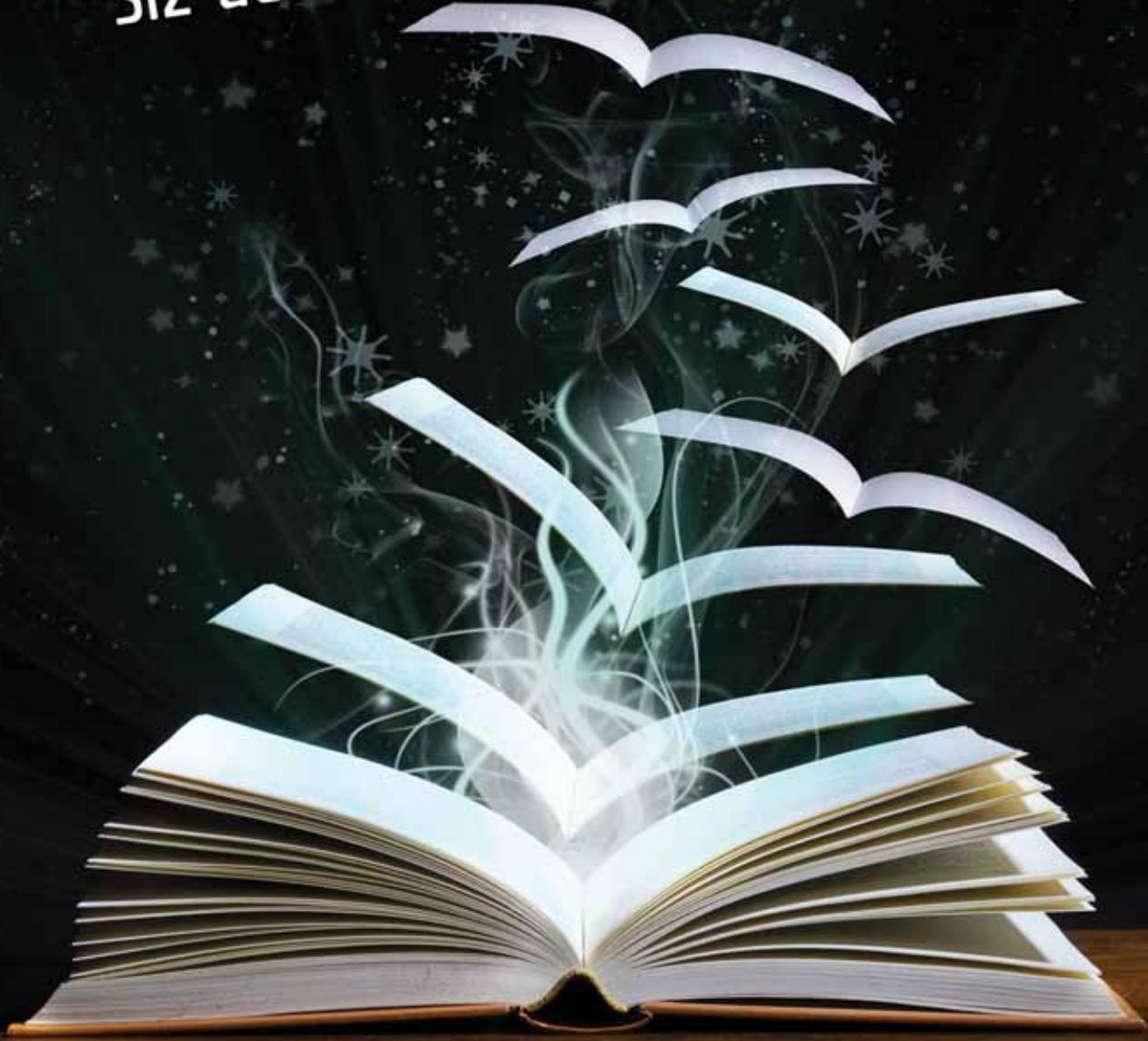

Yaşayan Efsane Yaman İnanç onurlandırıldı

Sizi tanımlıyorlar!

Siz de ünlü bir Yazar olabilirsiniz!

Yeni Yazarlar,
Siz de Dahi Yayıncılığın eşsiz fırsatlarından yararlanın. Minimum
adetlerde kitaplarınızı basalım. Gelecek tepkileri ölçerek başarı
sağlamanıza katkıda bulunalım.

DAHI
YAYINCILIK

0216 472 3 472
www.kitapbasimevi.com

KIRGIZ GÜREŞİ

Türk Dünyasında onlarca tarihi güreş türü vardır ve halen günümüze kadar başarıyla korunarak getirilmiştir. Bunlardan biri de, büyük Türkistan coğrafyasında erlerin kıran kırana yaptığı Kırgız güreşidir.

• Ahmet TÜZÜN ayarhan@gmail.com
Avrasya Kültür ve Spor İş Birliği Derneği Başkanı

“Güreş” veya büyük Türk coğrafyasındaki çeşitli Türk toplulukların deyimiyle “Küreş”, Türkistan’da doğup, tüm tarih çağlarında ve göçler sonunda çeşitli diyarlarda uygarlıklar kurmuş olan Türkler’in en belli başlı ve en eski sporlarından.

Karakucak güreşi, aba güreşi, şalvar güreşi, kuşak güreşi, yağlı güreş, Kazak güreşi, Kırgız güreşi, Alış güreşi, Özbek Kuraş, minder güreşi gibi onlarca güreş çeşidi vardır. Bu sayıda, Kırgız güreşini ele alıyoruz:

KIRGIZ GÜREŞİ

Kırgız güreşi, 08-13 Eylül 2014 tarihlerinde Kırgızistan’ın Çolpon-Ata şehrinde yapılan 1. Dünya Göçebe Oyunları’nda, büyük bir katılımı yapılmıştır.

Kırgız güreşinde 7 kişilik takım vardır.

Müsabakalara 18 yaş ve üzerinde olan sporcular katılır. Karşılaşmalar şu sıklıkta yapılır:

55 kilo, 60 kilo, 66 kilo, 74 kilo, 84 kilo, 96 kilo ve artı 96 kilo. Kırgız güreşi, ölçüleri; 12 x 12 ve çapı 9 metre olan özel bir minder üzerinde yapılır. Pehlivanların gödelerinde giysi olmaz, ancak, iki farklı renkten olan kemer takarlar.

Karşılaşma süresi 5 dakikadır. Sporcular birbirlerinin kar-

şısında durur ve birbirlerini kemerlerinden her iki kolla tutarlar.

Kırgız güreşinde puan hesabı şöyledir:

2 puan: Oyuncu rakibine karşı hamle yapınca rakibi yan düşerse veya bünyesinin büyük bir kısmı minder alanının dışına çıkarsa veya rakip sırtüstü düşerse 2 puan verilir. 1 puan: Oyuncu rakibine karşı hamle yapınca rakibi yüzüstü düşerse veya rakibin kendisi minder alanının dışına giderse 1 puan verilir. İki kolun kemerden alınması durumunda faul olarak kabul edilir ve rakibine 1 puan verilir.

Net galibiyet: Kendisi ayakları üzerinde durarak rakibini iki koluyla kemerinden alıp sırtüstü düşecek şekilde atması durumunda verilir.

ALİŞ GÜREŞİ:

Kırgızlar'ın bir diğer güreşi de "Alış Güreşi"dir.

Alış güreşi de, 08-13 Eylül 2014 tarihlerinde Kırgızistan'ın Çolpon-Ata şehrinde yapılan 1. Dünya Göçebe Oyunları'nda, büyük bir katılımı yapılmıştır.

Alış güreşinde takım kadrosu 6 güreşçiden kuruludur.

Mسابakalara 18 yaş ve üzerinde olan sporcular katılır.

Karşılaşmalar şu sıklaklerde yapılır: 60 kilo, 70 kilo, 80 kilo, 90 kilo, 100 kilo ve artı 100 kilo.

Alış güreşi, ölçüleri; 12 x 12 ve çapı 9 metre olan özel bir minder üzerinde yapılır.

Sporcular alış güreşi için öngörülen özel elbiseler giyerler (altı beyaz üstü mavi veya altı beyaz üstü yeşil). Rakiplerin, birbirinden farklı renklerden kemerleri olur.

Karşılaşma süresi 5 dakikadır.

Sporcular birbirinin karşısında durur ve birbirlerini kemerlerinden her iki kolla tutarlar.

Alış güreşinde puan hesabı şöyledir:

ARAKET (3 puandır):

- A) Bu tür puan, rakibinin dizlerini yer değdiren güreşçiye verilir.
- B) Karşılaşma sırasında üçüncü defa hareket elde eden oyuncuya 6 puan verilir.

CANBAŞ (Galibiyetin yarısıdır, 5 puanlık değere sahiptir):

- A) Bu tür puan, rakibinin mindere yan düşmesi ile sonuçlana-

cak hamleyi yapan güreşçiye verilir.

- B) Veya, güreşçi hamle yapınca rakibi mindere kalçaları üzerine düşerse verilir.

Karşılaşma sırasında iki defa Canbaş elde eden güreşçi, oyunun galibi kabul edilir.

Not: Eğer, hamle sırasında rakip kalçaları üzerine ve hemen arkasından her iki kürek kemiği üzerine düşerse, hamle yapan oyuncuya "Taza" puanı verilir.

TAZA, net galibiyettir:

- A) Hakem, hamlenin, rakibin sırt üstü düşmesi ile sonuçlanması durumunda bu tür puan verir.
- B) Rakip oyuncuya üç defa "Eskertüü" cezası verilirse, diğer

rakip kazanır. (Eskertüü: İhtar demektir.)

- C) Rakibin minder üzerine 2 dakikada gelmemesi durumunda diğer rakip kazanır.
- D) Toplam itibariyle, doktor müdahalesi 5 dakikayı geçerse, rakip oyuncu kazanır.
- E) Elde ettiği puan sayısı 12'yi geçen güreşçi müsabakayı kazanır.

Not: Eğer, hamle sırasında rakip kalçaları üzerine ve hemen arkasından her iki kürek kemiği üzerine düşerse, hamle yapan oyuncuya "Taza" puanı verilir.

Avrasya Kültür ve Spor İş Birliği Derneği, tarihi Türk güreşlerinin bütün Türk Dünyasında tanınması ve yapılması için çalışmaktadır.

KOCA YUSUF: SAĞLIĞINDA KİMSE SIRTINI YERE GETİREMEMİŞTİ

BİR TEK OKYANUSA YENİLDİ

- Yağlı güreşimizin efsane ismi Koca Yusuf, 1898'de Amerika'dan yurda dönerken Fransız bandıralı La Bourgogne isimli transatlantiğin batmasıyla hayatını kaybetti. Ölümü yalnızca ülkemizde değil, Avrupa'da ve Amerika'da da yankılanan ünlü Türk pehlivanı "Türk gibi kuvvetli" sözünün de mimarlarından.
- Osmanlı sınırları içinde yenmedik pehlivan bırakmayan Koca Yusuf'un sırtı, Avrupa ve Amerika'da da minder yüzü görmedi. Okyanus'ta boğulduğu zaman Amerikalı bir güreş yorumcusunun tarihe düştüğü not çok önemlidir: **"Eğer Koca Yusuf, Okyanus'un derinliklerinde yatıyorsa, kesinlikle yüzükoyun yatıyordur..."**

HÜSAMETTİN ACAR

Koca Yusuf, duruşu, mertliği, güreşteki acı kuvveti ve ustalığı ve tabii ki, genç denecek yaşta Okyanus'ta boğulması ile her zaman ilgi odağı olmuştur. Bilindiği gibi Edirne'de, yurt içi ve yurt dışında birçok efsane pehlivanın mezarı başında dualar edilir. Ancak Koca Yusuf'un yeryüzünde bir mezarı yok. Varsa da bilinmiyor... Efsane pehlivanı çok kişi kaleme aldı. Herkes farklı yönlerden baktı. Eldeki belgeler ışığında ve yazılıp çizilenlerle bir de biz anlatalım dedik: Koca Yusuf henüz 16 yaşında genç bir pehlivan iken ortalıkta tam bir **Kel Aliço** fırtınası vardı. 57 yaşına kadar saray başpehlivanı olan Kel Aliço 27 yıl Kırkpınar Başpehlivanı olarak kırılması güç bir rekora imza atmıştı. Çırağı ise **Adalı Halil**... Devrin birçok ünlü pehlivanı vardı: **Hergeleci İbrahim, Çolak Mümin, Filipeli Kara Ahmet, Kurtdereli Mehmet Pehlivan, Filiz Nurullah, Kara Ahmet, Katrancı Mehmet, Makarnacı** gibi... Bunlara bir de **Koca Yusuf** eklendi. Ancak Yusuf, acı kuvveti ve güreş zekâsı ile yaşlılarını bir bir aradan çıkarıp genç yaşında **Kel Aliço**'nun karşısına dikilmişti. Uzun süren bir güreş sonrası açık düşürdü Kel Aliço'yu. Yılların Aliço'su, Koca Yusuf'un kispetine vurarak yenildiğini kabul etmişti. Koca Yusuf, **"Usta henüz yeterince açık düşmedin"** tarzında itiraz edince de, **"Aliço da ancak bu kadar açık düşer"** cevabını vermişti.

Koca Yusuf o zamanki **Osmanlı İmparatorluğu** sınırlarında yalnızca **Çolak Mümin**'e yenik sayıldı. **Yusuf, Çolak Mümin**'i fazla

ciddiye almamış, gafil avlanmıştı. Ancak göbeği gökyüzünü görmemiş, hafif yan düşmüştü. Hakem **Kel Aliço** idi ve **'Yusuf'u da yenen bulunur'** hesabı, hemen **Çolak Mümin**'in elini havaya kaldırdı. Yusuf da buna itiraz etmedi.

AVRUPA YOLCULUĞU BAŞLIYOR

Koca Yusuf'un 1894-97'lı yılların ortalarında Avrupa seyahati vardır. Paris sosyete-si güreşe büyük önem vermektedir. Yusuf, Avrupa'da 3 yıl güreşti ve bu güreşlerde devrin en güçlü pehlivanları **Olsen, Panns, Fournier, Raul, Gambier, Antonio Pierri** ve **Tom Cannon**'u yenerek ününe ün kattı. Paris'te yaptığı tüm güreşleri kazanınca, organizatörler, **"Bir Türk'ü ancak başka bir Türk yenebilir"** düşüncesiyle **Hergeleci İbrahim**'i çıkardı Yusuf'un karşısına. Bu güreş, **Hergeleci**'nin ağzından ve burnundan kan gelmesiyle son buldu. Zira, **Hergeleci, Yusuf**'un paçasını kapınca, **Yusuf** da kendisine boyunduruğu vurmuştu. İkisi de bırakmıyordu. Neticede **Hergeleci İbrahim**'in aşırı zorlanması ve nefessiz kalması ile burnundan kan geldi.

İzleyiciler, **"Pehlivanı boğuyor"** diye mindere fırladı. **Koca Yusuf** oradan uzaklaştırıldı ve bu güreş yarıda kalmıştı. Aslında yağlı güreşin kuralıydı. Paçasını kaptıran pehlivanın boyunduruk vurma hakkı vardı. Rakip paçayı bıraktığında, boyunduruğun da çözülmesi gerekiyordu. **Koca Yusuf** aslında, Edirne'de yapılan güreşte **Hergeleci İbrahim**'i zorlansa da, yenmişti. Ancak Paris'teki güreş yarım kaldı.

MUHAMMED ALİ'NİN MAÇ YAPTIĞI SALONDA

Gerek Osmanlı sınırlarında gerekse Avrupa'da katıldığı tüm güreşlerde yenmedik rakip bırakmayan Müthiş Türk Koca Yusuf'un Amerika yolculuğu da bundan sonra başladı. **Bu yolculuk başladığında tarihler 21 Mayıs 1898'i gösteriyordu.** Güreş yapılacak yer, bütün zamanların en büyük boksörü olarak kabul edilen **Mu-**

ammed Ali'nin maçlarını yaptığı ünlü **Madison Suquare Garden Salonu**'ydu. **Koca Yusuf** serbest değil, grekoromen tarzında güreşecekti. Kendisine grekoromen güreşi öğretmesi için hoca tuttular ve bu çalışma da yaklaşık 2 ay sürdü. **Suquare Garden**'de dünyanın en ünlü pehlivanları vardı ve bu bir cihan şampiyonluğuydu. Dünyanın en güçlü pehlivanlarının kapışma tarihi gelmişti.

Koca Yusuf bu güreşlerde karşısına çıkan rakipleri bir bir yendi. Rakipleri ne kadar kaçak güreşe de Yusuf'un acı kuvveti karşısında fazla bir varlık gösteremediler. Her birinin sırtını kısa sürede mindere yapıştıran **Koca Yusuf** şampiyon olmuş, büyük paralar da kazanmıştı. Ve artık aylarca ayrı kaldığı memleketine, eşine, çocuklarına kavuşmak istiyordu. Bu amaçla bilet aldı **La Bourgogne** isimli transatlantiğine...

SON GÜREŞİ OKYANUSLA

Henüz, 1912'deki **Titanik** kazası yaşanmamıştı... Dünya tarihi, o zamana kadar belki de en büyük gemi kazasını kaydedecekti. **Koca Yusuf**, **Fransız** bandıralı **La Bourgogne** isimli transatlantik le Amerika'dan ayrıldığında tarihler **21 Mayıs 1898**'i gösteriyordu. Müthiş bir sis vardı ve gemi kaptanı ezbere bir güzergâh takip ediyordu. **Azor Adaları** yakınlarında **Koca Yusuf**'un içinde bulunduğu gemi büyük bir hız ve gürültü ile Fransız bandıralı **Cromartyshire** adlı şileple çarpıştı. Atlas Okyanusu'nun üzerinde korkunç bir can pazarı yaşanmaya başladı.

Gemi batmadan filikalar indirildi suya... **Koca Yusuf** güçlüydü, yüzmeyi de iyi biliyordu. Bunun için birçok kişiyi taşıdı filikalara... Fakat kendisi yorgun düştü. Filikalar tıklım tıklım doluydu. **Koca Yusuf** ise bir başkasını kurtarmak için filikadan ayrıldığında bir baktı ki, okyanusta yalnız. Çok uğraştı, yetişemedi filikaya. Tika basa insan dolu olan filikadakiler ise, batar korkusuyla **Koca Yusuf**'u beklemediler ve onu son kurtarmaya çalıştığı bir kadın ile okyanus sularında bıraktılar. Bu kazada tam 670 yolcu boğuldu. **Boğulanlardan biri de Koca Yusuf**'tu...

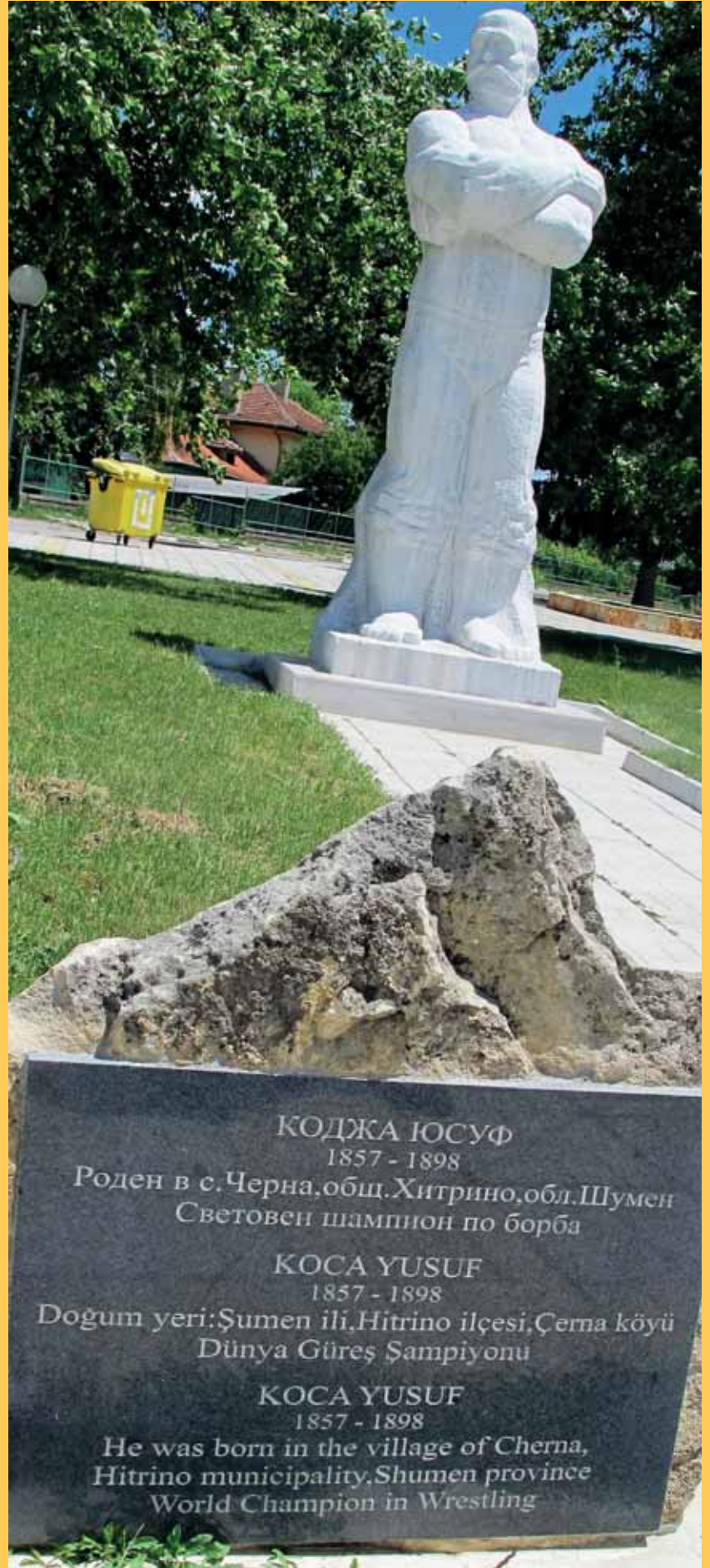
Ancak, gemi personelinin ölen hiç kimse olmadı. Amerika'daki gazetelerde çıkan haberlere göre, Gemi personeli filikalara binmiş, yolculara ise, **"Gemi batmayacak, terk etmenize gerek yok"** diye güvence vermiş... Ancak geminin batmakta olduğunu gören yolcular, filikalara saldırınca da bu kez, çeşitli kesici aletlerle boğazları, kolları, kafaları kesilerek okyanusta ölüme terk edildiler. Kaza sonrası Amerikan basınında yazılanlar bizim açımızdan tabii ki, çok önemliydi. Çünkü **Koca Yusuf**'un güreşlerine büyük yer veren **Amerikan** basını, gemi kazasında yine ona özel bir yer ayırmıştı. Bir **Amerikalı** güreş yorumcusu şöyle tamamlıyordu makalesini:

"Eğer Koca Yusuf, Okyanus'un derinliklerinde yatıyorsa, kesinlikle yüzükoyun yatıyordur. Çünkü sağlığında onun sırtını kimse yere getirememişti. Okyanuslar da getirememiştir..."

Evet... İşte, **"Türk gibi kuvvetli"** sözünün Avrupalıların beynine adeta kazınmasında başrol oynayan **Koca Yusuf**'un hikâyesi böyle.

Gemiden kurtulanlar içinde bulunan yaşlı bir Fransız kadın, **"Beni ve birçok kişiyi güçlü, kuvvetli ve bıyıklı bir adam filikaya taşıdı. Ancak kendisini filika batacak diye almadılar ve orada bıraktılar"** diye demeç verdi. Olaydan birkaç gün sonra **Azor Adaları** kıyısına birçok insan cesedi vurdu. Ada Papazı'nın anlatımına göre, içlerinde oldukça yapılı ve bıyıklı bir cesedin bulunduğunu ve kimse-sizler mezarlığına gömüldüğü yazıldı.

Yağlı güreş tarihimizin en güçlüsü, en ünlüsü ve ünü **Avrupa**'ya, **Amerika**'ya kadar giden pehlivandı **Koca Yusuf**. **Kırpınar**'da güreşen bütün efsane pehlivanların bir mezarı, bir mezar taşı var ancak bir tek mezarı olmayan da **Koca Yusuf**. Ahirete intikal etmiş bütün pehlivanlarımızı rahmetle analım.

Koca Yusuf'u unutmayan köylüleri, Bulgarların işine gelme-se de efsane pehlivanın heykelini yaptırdı. Ayrıca bir de Koca Yusuf'a anıt yapan köylüleri, idman yatığı taşı da bu anıtın yanında korumaya aldı.

Zamanımızın Koca Yusuf'u: AHMET TAŞÇI

Kırkpınar'da 2 kez altın kemer ve 9 da başpehlivanlık kazanan Ahmet Taşçı (53), Cumhuriyet döneminin en büyük başpehlivanıdır. **Kel Aliço**'nun 56 yaşına kadar güreşme rekorunu kırmak isteyen Taşçı, 57 yaşına ka-

dar güreşecek. Güreşe çok geç yaşlarda (25) başlayan ve rakiplerinden oldukça kısa olan Ahmet Taşçı, buna rağmen acı kuvveti ve kendine has güreş tarzı ile Kırkpınar'ın efsanele-ri arasına girmeyi başardı. Kendisine '**Koca Yusuf**' diye hitap edilmesinden hoşlanan Taşçı, "**Koca Yusuf**'un hikâyelerini, güreşlerini ve kahra-

manlıklarını okuyarak büyüdüm. Onunla karşılaşmayı çok isterdim. Bana camiada herkes onun adıyla sesleniyor. Doğrusu, **Koca Yusuf** olarak takdim edilmekten hoşlanıyorum. Ben güreşe gerçekten çok geç başladım. Hiç olmazsa 20 yaşında başlasaydım, şimdi çok daha farklı şeyler yapmış olurdum" dedi.

Koca Yusuf, en samimi arkadaşı **Filiz Nurullah** ile birlikte birçok seyahate gitti.

Koca Yusuf'un Şumnu Karabağlar Köyü'ndeki evinden işte geriye bu taş duvarlar kaldı.

KOCAYUSUF'UN FARKLİLİĞİ

- Güreş tefrikalarının usta ismi rahmetli Tarihçi **Murat Sertoğlu**'ndan dinlemiştim. **Koca Yusuf**, ağaçlara elense çekermiş. Yeni doğan bir buzağıyı kucağına alır, tarlayı baştan sona dolanırmış. Ertesi gün buzağı 1.5-2 kilo alır, ancak Koca Yusuf taşımaya devam eder. Daha doğrusu buzağı Koca Yusuf'un kucağında büyümüş.

- Koca Yusuf'un Bulgaristan'ın Şumnu ilçesinin **Karalar Köyü**'ndeki doğduğu evinin kapısında 450 kiloluk bir süngüt taşı bulunuyor. Yusuf bu taşı takla attırarak da idman yaparmış.
- Koca Yusuf**, **Karalar Köyü**'ndeki evini kendisi yapmış. Bu evin inşasında ağırlığı 200 kilo civarındaki meşe ağacını tek başına 2 metreye kaldırdığı söyleniyor.

- Koca Yusuf**'un en samimi arkadaşı **Filiz Nurullah**. 2 metre 10 santim boyunda ve 170 kiloluk bu dev adam, ölçülerinden dolayı çoğu zaman güreşlere alınmıyordu. **Koca Yusuf** ile kan kardeşi olarak birbirlerine karşı güreşmeme kararı almışlardı.
- Koca Yusuf 1.90 boyunda ve 130 kilo ağırlığındaydı.

ŞİİR KÖŞESİ

Serhat şehri derler sana hey EDİRNE
Sen bize ecdadımızdan kaldın hediye.
Tarih kokuyor gördüğümüz her yerinde.
Özleştii Mimar Sinan Selimiye'n seninle.

Sen her zaman bu dünyada serhat şehri kalacaksın.
Yan gözle bakanların oyununu bozacaksın.
Kırkpınar'ın Selimiye'n bir bütün olacaksın.
Sen her zaman bu dünyada serhat şehri kalacaksın.

Tarihte başkent oldun neler geçti başından
Güreşirken pehlivanlar geçti canından
Sen bize ecdadımızdan kaldın armağan
Vermeyiz seni kimselere bizden geçse de bu can

Kırkpınar güreşleri Edirne'de yapılır
Güç nedir, Kuvvet nedir, bütün dünya şaşırır
Pehlivanlar Kırkpınar'da pir aşkına kapışır
Şu Kırkpınar Edirne'ye Ne de güzel yakışır.
Kemal Kesler,(Cazgır)

ÖZCAN BAŞGÖL

Geleneksel Döğüş Yağlı Güreşleri Yapıldı

KÜTAHYA DOMANIÇ “HAYME ANA” YAĞLI PEHLİVAN GÜREŞLERİ

En eski güreşçi millet Türkler kabul edilmektedir. M.Ö.4. y.y.’dan beri Türklerin güreş yaptıkları bilinmektedir. Orta Asya’dan itibaren bütün Türk Vatanlarında ve her seviyedeki Türk Halkı arasında saraylardan, otağlardan, köylere, yaylalara kadar her yerde sevilmiş, tutulmuş ve yapılagelmiş bir spordur. Yani güreş Türklerin ATASPORUDUR. İlkbahar aylarında doğanın canlanışını kutlamak amacıyla yapılan kutlamalarda, evlenme merasimlerinde ve zafer şöenlerinde hep güreş müsabakaları yapılır, güreşsiz bir tarz eğlence, eksik ve yarım sayılırdı. Hala bazı festival, panayır eğlencesi gibi neşeli vesilelerle güreş müsabakaları ile değerlendirmek gelenektir. Binicilik ve atıcılık ile birlikte Türk gençliğinin eğitiminde temel sayılmıştır. Bir zamanlar Avrupalılara “Türk gibi kuvvetli” atasözünü söyleten önemli sebeplerden biri Türk güreşidir. İslamiyet’te de güreş makbul sporlardandır. Hz Hamza “Pehlivanların piri” sayılır.

Osmanlı Devletinde her dönemde güreşe büyük önem verilmiştir. Padişahlar bizzat güreşle ilgilenmiş ve güreşçileri himaye etmişlerdir. Sultan 4. Murat ve Sultan Abdülaziz bizzat güreş yaparak bu spora ehemmiyet verdiklerini göstermişlerdir. Kuruluş devrinden itibaren Döğüş’te muntazam güreş müsabakaları düzenlenmiş ve kazananlar Ertuğrul Gazi, Osman Gazi ve Orhan Gazi tarafından ödüllendirilmiştir. Kayı boyu Karakeçili aşiretinin, Hayme Ana ve oğlu Ertuğrul Gazi ”güreşler milli bir gelenek ve eğlence olarak devam etmiştir”(1)

Döğüş Yağlı Pehlivan Güreşlerinin başlangıç tarihi 1360 olarak kabul edilmektedir. Bu güreşler Osmanlıdan günümüze kadar kesintisiz olarak yapılagelmiştir. ”Güreş” diğer şenliklerle beraber Kayı Boyu Karakeçili aşiretinin yaylalara (Döğüş’e) çıkışı olan Nisan ve Mayıs aylarında; Kışlaka (Aydın ve Söğüt’e) dönüşü eylül ve ekim aylarında Çarşamba Yaylasında yapıldı. Hayme Ana bir yayla dönüşünde Çarşamba Yaylasında vefat edince Eylül, Ekim aylarında şenlikler sadece “Hayme Anayı Anma Şenlikleri” şeklinde uygulanmış, diğer etkinlikler (güreşe yönelik) daha ön plana çıkmıştır. (2)

Zamanla Kayı Boyu Karakeçili Aşireti nüfusunun artmasıyla paralel olarak Döğüş arazisine yayılıp yerleşim alanları kurulmasıyla düğün merasimi, zafer şöeni gibi yapılan her türlü kutlamalarda Çarşamba Yaylasını dışında da Alaturka denilen kuru ve yağlı Türk güreşleri çimenliklerde ve kuru toprak üzerinde, meydanlarda ve harman yerlerinde ve diğer yaylalarda da yapılagelmiştir. Ama yine de her yaylaya çıkışın ve her kışlaka dönüşün belirli bir gününde Döğüş ve havalisindeki bütün Kayı Boyu ve diğer Türk Boyları Çarşamba Yaylasında toplanır etkinliklerde “güreşlerin de olduğu” kutlamalar yapıldı. Daha sonra güreş müsabakaları Asar/Hisar Köy Döğüş arazisinin merkezi konumuna gelince “Tarihi Döğüş Güreşleri” Osman Gazi’nin doğduğu mekan olarak bilinen “Ebe Çamlığında” Mayıs ayında yapılmaya başlandı.

Kuruluş devrinin ilk yıllarında Döğüş’te geleneksel Türk güreşi olarak bütün Türk

dünyasında bilinen ve geçerli en eski ve yaygın Türk güreş stili olan “Karakucak/ Aba Güreşi” yapıldı. Güreşçilerin üstlerine yaptıkları şimdiki (Judo benzeri) aba güreşi, esas karakteri karakucak olmakla beraber kıyafet dışında mahallere göre değişen ufak tefek kaide farklılıkları da vardı. Döğüş’te daha çok pehlivanların “pırpıt” denilen keçi kılından yapılma, kısa paçalı dar pantolonlar giyilerek ve müsabakaların başında bunları ıslatıp tutulmaz hale getirilerek yaptıkları “pırpıt güreşi” denilen güreşler yapıldı. Ayrıca güreşlerin şalvar (aralı don-eşe donu) giyerek yaptıkları ve müsabaka sonrasında şalvardan da tutabildikleri karakucak güreşlerinde “şalvar güreşi” denilen güreşler yapıldı. Osmanlı Devleti’nin Yükselme döneminden itibaren Döğüş’te Karakucak/ Aba güreşlerinden “Pırpıt ve Şalvar Güreşleri” nin yerini “Yağlı Güreşler aldı”. Kuruluş dönemi en önemli pehlivanlarından biri Ertuğrul Gazinin silah arkadaşlarından “Gazi Pehlivan Bey”dir. Mücadele ve askeri eğitim aracı olarak yapılan güreş, Ertuğrul Gazinin silah arkadaşları Akça Koca, Konur Alp, Hasan Alp, Samsa Çavuş, biraderi Süleyman Çavuş, Oğuz Alp, Turgut Alp, Gazi Abdurrahman, Aktimur (Akbaş), Mahmut Alp, Kara Mürsel, Kara Tekin, Targal, Saltuk Alp, Karaoğlan, Karateke, Balaban-cık, oğlu Gazi Bahadır, Hasan Bahadır, Azı Çavuş, Kara Ali Çavuş, Taz Ali, Ece Bey, Gazi Pehlivan, Gündüz Bey, Sarıbatu Bey, Gazi Murat Bey, Saruca Bey, Gazi Firuz Bey vs. tarafından büyük önem verilen kutlama ve şenliklerde Çarşamba Yaylasında güreş müsabakaları yapılmıştır. (3)

Osmanlılar zamanında Domaniç'in birçok yerleşim biriminde "güreş tekke-lerinin" kurulduğu bunların başlarında "Şeyh" denilen eski ve ünlü pehlivanların görev aldığı rivayet edilmektedir .(4) İlk güreş tekkesinin Orhan Gazi zamanında (1326-1360) açıldığı muhakkaktır. (5) Nitekim Domaniç Güreşlerinin ilk başlama tarihi de Orhan Gazi zamanını (1360) olarak kabul edilmektedir.

Hicri 1284 yılında Hayme Ana Şenlik-lerinin (Sultan Abdülhamit döneminde) tekrar başlamasıyla,Domaniç Yağlı Pehlivan Güreşlerinde de canlılık görülmüş-tür.1960 yılında ilçenin Kaymakamlık olmasıyla Kaymakamlık organizasyonu ile güreşler yürütülmüştür. 27 Mayıs 1960 ihtilalinden önce Çarşamba köyünde yapılan güreşler,ihtilalden sonra Domaniç'e getirilmiş ve Domaniç Ebe Çamlığında yapılagelmıştır. Domaniç Kaymakamlığı organizasyonu ile gerçekleştirilen güreşlere Domaniç Belediyesi ve Domaniç Spor Kulübü de büyük oranda katkı sağlamaktadır.

Domaniçten Domurköylü Halil SERT gibi büyük pehlivanlar yetişmiştir. Bu pehlivanlar Domaniç haricinde Balıkesir,Bursa,Adapazarı gibi civar yerlerde yapılan güreşlerde baş pehlivan olmuşlardır.

Domaniç ve havalisinde güreşlerin yapılacağı gün davullar vurulurdu. Başta Domaniç Güreş Ağası olmak üzere cazgır ve pehlivanlar heybetli bir kortej halinde Domaniç ve havalisinde dolaşırdı.Sonra pir ve üstad sayılan pehlivanların mezarları ziyaret edilirdi. Birlikte cuma namazına giderlerdi. Öğleden sonra da davul ve zurna eşliğinde gü-

reşler başlardı. Ekseri sevilen ve sayılan emekli bir pehlivan olan cazgır,bir koçu seyirciler arasında dolaştırarak açık arttırmaya koyardı. Koç en çok artıranın üzerinde kalır ve o kimse gelecek yılın "Domaniç Güreş Ağası" seçilmiş olurdu. Ağa gelecek seneki müsabakaları düzenler,organizasyonun maddi külfetini karşılayan kişi olurdu.Bu kişiler umumiyetle yörenin tanınmış ve varlıklı kişilerinden olurdu. Cazgır yüksek sesle pehlivanları överek hünerlerini,tehlikeli oyunlarını sayıp dökerek yüksek sesle seyircilere takdim ederdi. Peşinden mutad duasını okur,salavat getirir,pehlivanları meydana sürerek güreşleri başlatırdı. Peşrev,toprak selamlaması,topuk elleme ve helalleşme tokası,temenna,el ense tutuşup sağa sola el sallama,sağ ayak ve baldırlara dokunup eli başa götürerek rakibini yüceltme ve "senin ayak tozun benim başımın üstüne" anlamında tevazu gösterme hareketinden sonra asıl güreş başlardı. Süre sınırlaması yoktu. Güreş yenişene kadar devam ederdi. Çiftler ne kadar çok olursa olsun hep birlikte meydana çıkar ve güreşirlerdi. Yenilenler çıkar,yenen yeniden tutuşurdu. Güreş bir çift kalıncaya kadar sürerdi. Buna "kıran kırana" denirdi. Yenişmeler sonunda yenen önde yenilen yanında "parsa" toplanırdı. Başa çıkanlar yağlanmadan önce parsa toplarlardı. Müsabakaların sonucu ne olursa olsun genç yaşlının,çıracık üstadın elini öbürü de onun alnını öper;akranlar birbirinin sırtlarını sıvazlardı. Geleneğin terbiyesi buydu. Güreşler bittikten sonra davul zurna önde, pehlivanlar arkada sokaklardan,meysanlardan kurula kuru-

la geçerek hep birlikte Ebe Çamlığı altındaki tarihi hamama gitmek te Domaniç güreş merasiminin son adeti idi.

"Domaniç Yağlı Pehlivan Güreşleri" organizasyonu bu sporun öz kültürümüz etle kemik misali ayrılmaz bir parça olduğunu gösterir.

Türk güreşinin diğer spor dalları arasında yeniden eski güç ve seviyesine ulaştırılması, bugün milli bir temennidir.

Hazırlayan:Ramazan ÖNDER/Öğretmen Hanımçeşme İ.Ö.O.(Domaniç Tarihi Araştırmaları Üyesi)

KAYNAKÇA

- 1.Domaniç ve Tavşanlı'nın Türk Kimliği/Ahmet URFALI
- 2.Domaniç Tarihi Kuruluş Devri Mülahazaları/Numan ÖZAY.-Öz Domaniç Gazetesi 242. Sayı.
- 3.Yöremizde Osmanlı İzleri/Hasan EFE. sayfa 42.
- 4.Hayme Ana/Ahmet URFALI
- 5.Osmanlı Devletinde Spor/Atıf KAH-RAMAN.—Ankara:Kültür Bak.Yayımları,1995. 189. Sayfa

ART

DESTEK
KIRKPINAR

'IN FOTOĞRAF
MAKİNESİNE
TAKILANLAR

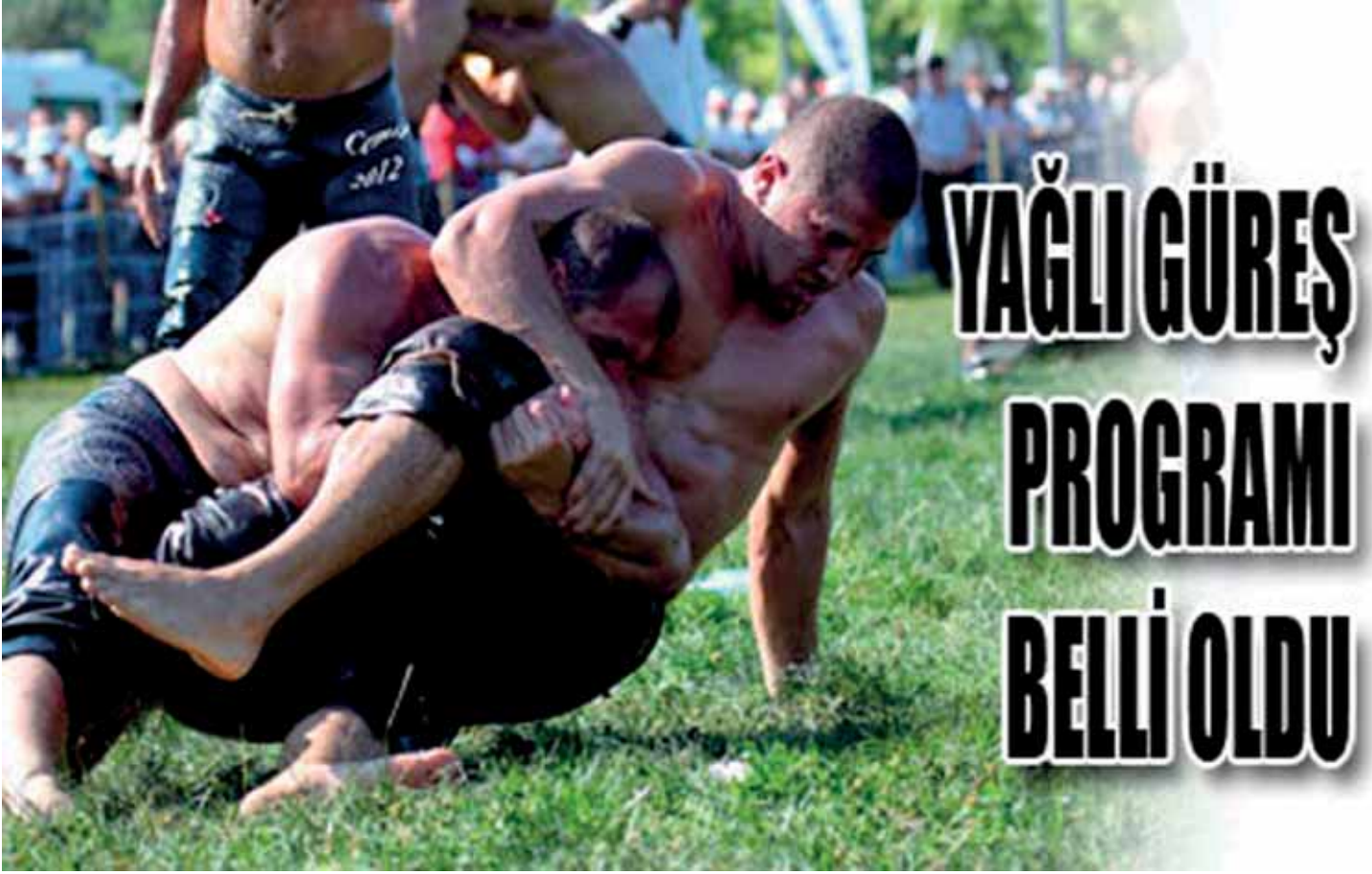
ART OF WRESTLING

AXEL WURZ

2015 yılı içerisinde yapılması kesinleşen yağlı güreş müsabakaları aşağıda yer almaktadır.

Kumluca Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 02-03 Mayıs 2015
Köyceğiz Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Muğla 06 Mayıs 2015
Finike Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 16-17 Mayıs 2015
Muratpaşa Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 17 Mayıs 2015
Buca Belediyesi Gençlik ve Spor Bayramı Yağlı Güreş
Müsabakaları İzmir 19 Mayıs 2015
Gebze Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Kocaeli 24 Mayıs 2015
Akyazı Akbalık Yağlı Güreş Müsabakaları
Sakarya 30 Mayıs 2015
Kemer Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 31 Mayıs 2015
Kağıthane Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
İstanbul 31 Mayıs 2015
Çan Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Çanakkale 06 Haziran 2015
Umurbey Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Çanakkale / Lapseki 13 Haziran 2015
Kartepe Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Kocaeli 19 Temmuz 2015
654. Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreş Müsabakaları Edirne/
Sarayı 24-25-26 Temmuz 2015
Geyikli Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Çanakkale 1 Ağustos 2015
Altınyayla (Dirmil) Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş
Müsabakaları Burdur 02 Ağustos 2015
Sultangazi Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları

İstanbul 02 Ağustos 2015
Alanya Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 02 Ağustos 2015
Söğütli Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Sakarya 02 Ağustos 2015
Konyaaltı Belediye Başkanlığı (Kontev) Feslikan Yaylası
Yağlı Güreş Müsabakaları Antalya 09 Ağustos 2015
35. Geleneksel Kurtdereli Mehmet Pehlivan (Karesi Belediye
Başkanlığı) Yağlı Güreş Müsabakaları
Balıkesir 15-16 Ağustos 2015
Yenikent Belediye Spor Kulübü Yağlı Güreş Müsabakaları
Kütahya 16 Ağustos 2015
282. Çardak Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Çanakkale/Lapseki 26 Ağustos 2015
Tekkeköy Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Samsun 30 Ağustos 2015
663. Elmalı Yeşilyayla Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş
Müsabakaları Antalya 4-5-6 Eylül 2015
Arnavutköy Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
İstanbul 13 Eylül 2015
İzmit Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Kocaeli 19 Eylül 2015
Manavgat Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 20 Eylül 2015
Yenikent Belediye Spor Kulübü Yağlı Güreş Müsabakaları
Kütahya 26 Eylül 2015
Aksu Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 4 Ekim 2015
Serik Belediye Başkanlığı Yağlı Güreş Müsabakaları
Antalya 11 Ekim 2015

GEYİKLİ COUNTRY

Kuzey Ege'nin Gizli Cenneti...

Geyikli Country Evleri'ni Tanıyalım...

Geyikli-Bozcaada Çevreyolunda inşa edilen bu muhteşem yaşam alanı sahile aracınızla yalnızca 5 dk'lık mesafededir. Yeşille mavinin kucaklaştığı Geyikli Sahilleri eşsiz doğal güzelliği ile görülmeye değer bir tatil beldesidir. Bozcaada ilçesinin tam karşısındadır. Beldede çok miktarda yazlık konut bulunmaktadır. 2012 sonu itibariyle nüfusu 5000'dir. Nüfus yaz aylarında 25.000 civarlarına çıkmaktadır.

Geyikli Country;

500m2 büyüklüğünde, 72 bağımsız parselden oluşmaktadır. Spor alanları, Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları, Kafeterya, Fitness Center ve Özel Güvenlik Noktası gibi toplam 2000m2 sosyal alana sahiptir.

Çanakkale Ezine Geyikli'de Bozcaada manzaralı zeytin ağaçları içinde güvenli ve sosyal tesisleri olan muhteşem bir site 500 m2 arsa içinde kendinize özel 3x7:21 m2 havuzlu toplam 72 adet villa

Tüm villalarda ankastre mutfak ekipmanları Tripleks 158 m2 imarlı iskanlı kat mülkiyetli krediye uygun

Yeşil alanlar, çevre düzenlemesi, bisiklet ve yürüyüş yolları, tenis kortları

2014 Mart ayında 1. Etap 30 adet villa tamamen oturma hazır.

Geyikli-Bozcaada Çevre Yolu

Geyikli / ÇANAKKALE

0(286)638 57 58

0(532)630 79 51

www.orucuoglugroup.com

www.geyiklicountry.net

İstanbul YESEVİ KOLEJİ'nde
öğrencilerin potansiyellerini ortaya
çıkarmaları, geliştirmeleri
ve hedefe yönlendirilmeleri
amaçlanır.

 YESEVİ KOLEJİ

"hayata doğru adımlarla başlamak"

0216 452 6 452

**EN DONANIMLI
UYGULAMA
LABORATUVARLARI**

"hemen meslek, hemen iş"

HEMŞİRE YRD. BÖLÜMÜ

 YESEVİ
SAĞLIK KOLEJİ

Cumhuriyet Mah. Yakacık E-5 Kuzey
Yanyol No: 6 Kartal / İst.
www.yeseviokullari.com.tr